

A M A

Ritka példájú, s. à Pogányt természet sze-
rént gyűlölő Keresztyének közöt Dicső-
séges emlékezetet érdemlet,
s. érdemelhető

II. RAKOCI GYÖRGYNEK

Isten kegyelmébül Erdely-Országának
Fejedelmének, Magyar-Ország h réize-
inek Vranak, s Székelyek
Ispánnának,

*Magyar-Israél szövetségének el. alvadásának
megh. említése, s. Testének földben
tetele felet lött*

PRÆDICATIO.

K I I S

Midőn à Magyarok veszedelmér, életé.
nek ottan-ottan valo szerencsétetésével, mint
Paissal à Pogány ellen tartoztatná; véghre
Gyalu s. Fenes közöt, harmadik hartzát kelje a-
zok ellen megh. ujitani; à Pogányságban nem
keveset el-hullatni; utolszor azoktól négy sebe-
ket venni; mellyek miat Istenhez-is köl-
tözék lelke *Uradon* Anno 1660.

Die 7. Iunij.

CASSAN Nyomtatattot Severinus Marcus által 1661.

1661

Birak. 9. 48.

KERESZTYENEK!

*Mit cselekedém, látatok, cselekedjétek úgy ti is,
mint én.*

Rom. 8. 35. 37.

*Elszakaztá a FEGYVER a Chrístus szerelmétől?
Sőt ebben diadalmasoknál feljebb valók vagyunk.*

A' TEKINTETES.

S-őrök Dicsiretre méltó Fényes Fejedelemnek,

II. RAKOCI GYORGYNEK,
Erdély Országának Nagy-Fejedel-

mének; Magyar Ország Rélszeinek Vrá-
nak; Székelyek Ispánnjának &c.

Még ez Eletben (nagy véletlenül) hagyatott
Siralmas Özvegygyének, Méltosá-
gos Fejedelem,

BATHORI SOPHIA

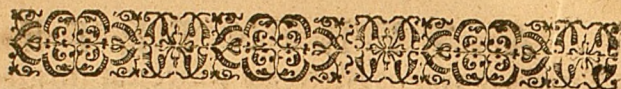
A SZONYNAK.

Ismér:

Vgyan azon nagy-Hitű; Nagy Túrhető; Hazájá,
s-Nemzete mellett, Pogány miatt, másoknak példár ada-
sára vért ontott, s-vitézül Halált Győzőt, Emle-
kezetes Nagy Fejedelemnek, Szerelmes
Eggyetlen Eggyének;

Tekintetes, s-Méltoságos

RAKOCI FERENTZ VRAMNAK;
Gyászos Keserűségekben, az Erős Lelket adható Vrtúl
Vigasztalást; s-minden Menyei s-
Földi Aldást!

(a) Sol. 73. 2.

Aid ugyan (a) Láb-meg-hanyatlást kezd némellyeknél Szerezni, Kegyelmes ASZONYOM, s-V-RAM! a Vérvél Istennek áldo-

(b) Thel. 2. 10. 11.

Virtus habet

O fores, ut & Ra

fores. In

vidual

teris re

bus mar

cescitopi

mis.

(c) Ian 11. 50.

(d) Mark 5. 39.

(e) 1. Thel 4. 16.

zot, s-ama Menyei Sátorban, Lelkét Iesusa szárnyai alá reitter, Nagyságtok Edes Vras. Attya Halálának kérdésben való hozása. Nyilván, az (b) Igaság b-e nem vétele sokaknál az oka, mellyert Istenis az ártalmas Lelket szokta Emberre bocsátani. De jutta eizemben! lehet valami a dologban. Mert:

I. Noha è Méltóságos Vitéz Fejedelemnek, még a maga Nemzetébüli, nem kevés Irigyi voltak; de aligh, ha azokkalis, è tájon, nem Propheetátot Isten, mint régen Vrunck Itilőjével, (c) Caiaphással. Im ezt mondatván vélek: (d) Nem bolyt meg; (R A K O C I G Y Ö R G Y) hunem aluszik. Igazat beszéltek! mert, valósággal (e) a Christusban alult el; s-va-gyon Lélek benne, mint az Alvó-Emberben.

2. Iga-

2. Igazán El, Fejedelmi-Csemetejébenntis. Kira Nagyságos Isten, ha kifirtettul megholtalmaz, s-elztendők holzfuszágával látogat; fenn marad bizony, Szerelmesédes Elalutt Vrunknak benne, Friis Emlekezete. Adgyais a Mindenható Nagy-Isten, hogy még ezt mondhasuk Hirámmal nagy taplólással: (f) Áldot legyen az Ur, ki a Davidnak Bölcs Fiat adot az ű Népen!

(f) 1. Kir. 5. 7.

3. Csuda, mely igen forr fel Istenhez a Keresztyén vér! (g) Abele Kiált. A' Szent (h) Isten haláláért támadot báboruság miat el oslottak, prädikálnak. A' Szent Pálon eler (i) nyavalya, az Evangelionnak Elöl-menetelivel löt. Ki, (k) mikor nyomorgattatot, akkor völt meg-olva az Isten bejséde. Am meg-ölék Husz Fanost! (Cseh nyelven a Judat) De, nem sok Idő mulva, Flattyu tamada hamvábül. Ki tudgya? talám è mi Kegyelmes Vrunck vérétis, csak a csirázásra, s-gyümölcs hozásra, vetette a Pogány a földben? Romlására fogh ez a Töröknek következni! mert megh kel még è Nagy-Fejedelmer (hakesdreis) Eleveniteni az Egész Keresztyénségnek.

(g) Ter. 4. 10.

(h) Ciel. 11. 19.

(i) Phila 1. 12.

(k) 2. Tim 2. 9.

Sangvis Martirü

seme Ecclesiä

4. Oh

4. Oh igen ritka példa! mely sok Embereknek è Nemzetségben, nagy hihetelenséget adt! Igy beszélgetünk: *Ki látta, s hallotta valaha, hogy ily nagyelméjű nagy tehetőségű, s nagy Ertekű Fejedelem, ily szabad akarat szerént mennyen a Pogányra? Csak birrel hallottuk, a Magyarok jussát, Vérvél oltalmazó Mátyás Királynak diadalmat. Régi Attyáink beszélték, Hunyadi Jánosnak, a Pogány Törökkal való huszon négy serei Csataját. Hol az-olta a Fejedelmi, s-Vri Nagy Magyar? Vagyon ugyan, de igen ritka! Mikor így törjük fejünket, nem hihetjük el, hogy ez Haza Lelke, s-Vitéz Fejedelmünk, magát Halálra adta volna. Im a ritka példa egyike oka!*

5. Maid ugyan tartunkis sokan; hogy mivel è drága Fejedelem, Eszével, karjával, s-kardgyával, ily Hires neves vala; efféle képünk; hogy nyilván nem bört meg. Bizony dolog, hogy a Pogány előtt oly rettenetes is vala; hogy még csak Neve meg- említése is a Fenyés Portán tilalomban lún. Mi okért vallyon? Mert ki egyszer az Oroslán ordításátul meg rémul, bár meg hallyon is az, de az elijedet Ember nehezen ad annak hitelt. 6.

Time à
Leone
mor-
tuo!

6. Sok Vitéz Magyaroknak, s-Haza Fiainak Lelkek, ugy è Dicsiretes Fejedelemeinek Szereterihez csatoltatottis vala; hogy ugyan Gondos, s-Sziv-Törődést szerző, Ennek El-költözésének Hitele. Mivel hogy, felette (l) Szerettük Lázárt (Kegyelmes Vrun-
(l) Ian.
11. 3°
kat) Csírfussal; ha annak Lelke az Vrhoz költözöttis, de csak így szólunk: *Csak aluszik a mi Barátunk! Csak úgy forogh vala elméjében régen, a fogságra vitetett (m) Levitáknak, a
(m) Sol.
137. 4. 1°
Jerusalemi Templumban való Cythera pengetések; mint ha akkoris az Vr előtt vigadtak volna. Miért vallyon? Mett minden Szempillantásban Emlekezetekben vala a Sion. (n) Ki-
(n) Mar.
6. 21°
nek hol Kincse, ott vagyon Szive. A'mi Nagy Kincsünk penig, (kiül Io Nagy-Isten begh kár hogy meg fosztatánk!) többire Elménkből ki-vethetetlenképpen forog Elöttünk. Nem csuda hogy a Szivis hát è Nagy Fejedelmet ottan ottan Támasztja.*

Ezek, Kegyelmes Afzonyom, s-Vram!
Sok Magyarokkal közök. De Kétség kívül
3.

vül vagy; hogy a Nagyságtok Szívében,
 è Drága Fejedelemnek Fényes Emlekezete
 inkább bé-érkezet. Mivel penig, è Tündöklő
 Gyémántnak meg-homályosodásán való
 Szives bánkodás közöt; Nagyságtokat illeti
 leg-elsőben a Vigasztalás. Ne vegye nehéz
 neven Nagyságtok; ha az én Vigasztalás kön-
 tőseben, a sok gyász közöt öltözöt vigály
 Munkáscsám, Nagyságtok Eleiben borúl!

A' Siralmat örömmre Váloztatható Nagy
 Isten, oltalmazza Nagyságtokat ujjab kefe-
 rűségtől! s-végre adgyon Hellyet Nagyság-
 toknak Fényes Országában!

Nagyságtok Méltatlan

Alázatos Szolgája.

Cagliardi György C. I.

P R Æ

PRÆLVDIVM.

Ma Nemzetségének erős oszlopa, s-
 Hazájának ragyogo csillaga a Vitéz
 Dávid; akad egykor egy *Philszeus*
 Bainak-Társára, Veszedelembe fo-
 rogván dolga a Királynak, el-fordit-
 tya rula az Ellenséget egy Híres-neves *Abisai* nevű
 szolgája; a több Katonai penigh a Fejedelemnek
 így foghatkoznak: (a) *Soba bizony többé mi velünk* (a) 2. Sz.
Sadban nem jűsz, hogy as Israeltnek szövetnekét el-ne- 21. 17.
olcsad. Tudtak ám ezek mit tegyen a jó Fejedel-
 meknek hartzon való el-esések! Migh ezek élnek,
 szövetnekék; de szemekben vér-öltődván, è földre
setetiséget hívnak. (b) *Isten Szolgái* ezek, kik által a (b) 1. Sz.
 Meñyei nagy Isten, az emberek bűnökért való iti- 25. 9.
 letit szokta végben viñi. (c) *Passtorok* űk; kiknek, az (c) 1. Sz.
 Isten nyájára verhedet véren futoknak vallyon s- 49. 19.
 nem szabadé ellenek állani? s-à juh-nyáj ellen si-
 kolto (d) *Oroszlán* kölyköknek fogokat kiűtni? Mi (d) 1. Sz.
 lehet az Ember Fejénél drágáb? (e) *Fejek* helyet 17. 35. 36.
 vadnak a jó Fejedelmek, mert űk szokták el-látni e- (e) 1. Sz.
 leve, az érkezendő veszedelmet, űk oltalmazták 74. 13. 14.
 az egész testi-taghot. Bizony merő (f) *Cserubok,* (f) Ezekb
 kiknek tisztek vallyon s-nem azé, hogy az Elet-fá- 28. 14. 15.
 jának

A 2

(g) Terem 3. 24. jának megh-kostolására be-ürendő (g) Adámok-
nak ki-vont fegyverrel-is ellenek állyanak? vallyon
(b) Dan. 4. 20. 21. s-nem ezeké ama (s) Nagy-fák, kiknek mind az ága-
in üldögelnek s-mind árnyékokban maradnak meg a
fzegény vadacskák s-madarkák? Valóban NAGY-
SZÖVETNEK el-alvása hát az oltalmazó Fejedel-
meknek szem-hunyások!

(i) Luk. 11. 33. **AZ** Okos Ember, nem telzi világolásért (i) Gyer-
tjáját véka alá. Hát Tégedet Magyarok Dicsőf-
sége! Izrael Világoskodó Gyertyája, örök feledé-
kenségbe rejszúnké? Tégedet, Tegedet Szemünk
szép világa szem bé-hunyva nézzünké? Ojjon Isten
attúl! Addigh világolál a Magyar Kereftzyénség-
nek, ám életed fsirjának el-fogyásával eméztetél
megh! Tanú az Irás, hogy (k) megh aluszik a Go-
noszoknak világok. Igaz volt lám a Szent Lélek íza-
va, s-ezért-is vévé el Isten é fényeskedő csillagot,

mert nem vala (l) méltó reá é Világ. Addigh (m)
(l) Sid. 11. 38. bizánk Emberben, el-vévé Isten az Hadakozót s-as
(m) Efa. 3. 1. 3. Flatalmas! Már egyebet nem várhatunk fejünkre,

hanem mivel megh-törte az Ellenséghe a' leghet,
folydogal ú szokot után, megh-holt David-s-nyil-
ván (n) Adad Salamon ellen hadat indit. (o) Aze-
(n) 1. Kir. 11. 21. géjs földnek utára ment Salamon, s-a (p) Tis nemset-
(o) 1. Kir. 2. 2. ségis el szabad David háza túl. Már nem világol é
(p) 1. Kir. 11. 43. fényeskedő Gyertya azoknak, kik (q) Az házban
coll. cum vadnak. Mar nem (r) hozza vilagra a setétségben
p 43 cap. bujdok

11. (q) Math. 5. 15. (r) Mark. 4. 21. 22.

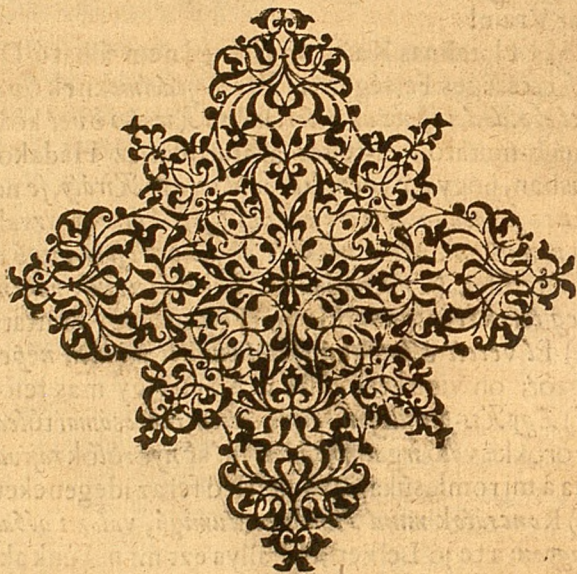
buidoklokat. Bé-hunyodot már (s) Szeme, ki a (s) Math. 6. 22
Tejének lámpása vala. Ós Istenünk! vallyon -s-hová
tegyük már é Felséged mondását: (t) Legyenek megh
(t) Luk. 12. 35. gyujtatván Lámpásitok! nem elevenithetjük Uram
már ezt megh többé, hanem ha szent magunk viselésé-
vel gyújtjuk ezt megh. Hald megh fíralmas szon-
kat Vram!

OH Hatalmas Karjú, -s-ellened nem álható Di-
csőséges Felséghe! (u) Ki a Fejedelmeknek öve-
ket el oldod, s-ismét az ú derekokra Királyi övet körs,
(u) lob. 12. 18. megh-mutatod el-reiter akaratomat az Hadako-
zásban, hogy (x) nem szabadul megh a Király, se né-
(x) Sol. 33. 16. pének sokasága, sem ereje által. (y) Ós bizony árva-
(y) Sira. 5. 3. ká maradtunk Attya nélkül! Fövel orvosoly megh ez
(z) 1. an. 14. 18. igireteddel: (z) Nem hadlak titeket árvajul, hanem;
meg-térek ti hozzátok. Ha már Felséged így firattatt;
(a) El vetett állatokká, töttel minket minden népek
közöt; oh vigasztaló Isten, biztals így más telől:
(b) Egy Kis-busulasomban rejtettem el orcámat túled,
(a) Sira. 3. 44. de örökké való irgalmaságomból könyörölök rajtad.
(b) Efa. 5. 8. Ha a mi romlásúkal így ingerled fel az idegeneket:
(c) Roncsátok mind Fundamentumig, valami abban
vagyon; a te jó Lelked, dictallya ezt mi nekünk ak-
(c) Sol. 137. 7. kor: (d) Ne örülj az én nyavalyámon én Ellenségem,
(d) Mich. 7. 3. mert noha el-estem, de fel-kelek, mikor a setétségben
üléndekis, az Ur léssen nekem világosságom. Az el-
enyészet Csillagh után hozd fel a Fényes Napot!
Vedd ki a Fogyatkozásból a világoló Holdot! Ted

B3

Fejünk-

Fejünkben Coronánkat, melyet a Földhöz ver-
 tél! (e) *Solt.* Fordítsd fralmunkat örömré, -s-le-vetvén
 30. 12. gyász ruhánkat, adgy már egyszer (f)
 (f) *Solt.* Szánkban vigánevetej s-örö-
 126. 2. met, Amen!

TEX.

TEXTVS.

I. Sam. 25. 28. 29.

Ketség nélkül az Ur az én Uramnak maradandó házat épít, mert az Urnak Hadát viselte az én Uram, és te benn: d gonofság nem találta: te a te Ele- tedben. És ha szintén valaki te ellened támad: is hogy öldözsön, és a te lelkeket kergesse, de az Eletnek csomójában legyen békített: az én Uramnak lelke a te Uradnál fjtene: de a te Ellenségednek két harittya: békített: a harittyanak fene- kéül.

E Beszédek egy okos, s-emberséges Afzonyi- állatnak szavai; mert ennek, Vra embertelen fölvenységeért azt mondotta vala David: (a) Bátor ugyan adgya fjtene: elöl: menetelemet, hogy regge- lig se mmit nem hagyok abban meg, valamit vagyon. Ez hirtelenségből eset fenyegetőzését nem veszi tréfara a Nabal Felesége, hanem az hol minek futva szeret teheti, ajándék gyanánt Davidnak be- mutattya, -s így veri hátra az házára el-vont nyi- lat: Enged meg Uram a te szolgáló leányodnak vét- ket, mert kétség nélkül az Ur az én Uramnak mara- dandó házat épít &c. Igaz ugyan, hogy e beszédek (b) gy. ngse edénytől származtak, mint nevezi az Afzonyi állatokat az Apostol, de ki vetné meg a Gyöngyöt azért, mert csiga-hajban vagyon: s- vallyon

Exordi- um.

(4) I. Sam. 25. 28. 29.

(b) I. Petr. 3. 7.

(c) 2.
Kir. 5. 12.

(d) 2.
Kir.

4. 9. 10.

(e) Eflb.

3. 15. 16.

(f) Luk:

7. 45.

(g) Matt:

27. 55.

(h) Luk:

23. 27.

(i) 1 Cor:

1. 27.

(k) 32.

Payes
cum
Scholys.

(l) 1. Sam
27. 1.

vallyő nem érdemlé dörgálást a Siriai Naman azért,
hogy a (c) Damascusi vizeket fellyes becsülte vala a
Jordannál, holot ebben tisztula meg az ő soklósága?
Sokszor megh haladták kegyes elerttel a Férfiakat
az Afzonyi-állatok. (d) Az Sunemi Afzony maga
nogattya vala Vrat az Isten Embere bé-fogadása-
ra, mellyet Vra, aligh tudá meg his gondolni, díz-
tón vala (e) Efler Afzony, Férfi Mardocheus olda-
lában, hogy ő is bőjtöllyön. (f) Simon nem ada a
Jesus lábának vizet; de Magdaléna könybsullatasa-
val öntözté azokat. El-futának régen Christustól sa-
ját (g) Janitványi; de az (h) Afzonyi állatoknak soka-
sága követi vala útét (i) Kik é világon erőtleneknek
alittatnak, azokat válaztotta Isten, hogy az erőseket
megs szegyenisse. Isten adta vala élzokat Abigail
szájában, mellyet David-is így ismér: (k) Az Izra-
elnek Vra Jstenek küldöt tegedet én előmben é mai-
napon. Isteni illésből származtak hát é beszédek;
mellyeket a Szent Lélek így hafogat meg:

I. ERÖFFEN állattya Davidnak Királyi székiben jó-
vendőbeli bé-ülését é jambor Afzony, imez
szókbán: Kétség nélkül az én Vramnak az Ur mara-
dandó Háza tépit; vagy a mint a Sz: nyelv hozzá szól:
Cselekedvén meg cselekeksi az Ur, hogy az én Vram-
nak sú-s-erős házat szerezze. Mint ha mondottavol-
na: Vram Vram David! Talám é forogh fen előt-
ted mostani keserves buidosálsodban; hogy (l) egy
nap

nap el-ke veszné a Saul keze miat. Talám kétel-
kedel abban, hogy noha (m) Sammel Királyságra
fel-kent, mind az által meg nem úttél be méltosá-
gos székedben? Nyilván é vagy on előtted látom,
mellyet egyszer így vallál: (n) Mondek az én fé-
telmemnek idejében, minden ember hazug; az az:
Nem mondot igazat Samuel, hogy nekem országot
ígirt. Veszem eizembe hogy itt jár elméd: (o)
Ezt gondolom vala hirtelenségemben, el-vettettem
a te semeid elől (p) Ne szollyon a Király ekképpen.
(q) A' vagy meg rövidülté az Vrnak keze? maid
megs látod, hogy bé-teljesedik az ő beszéde. Lám
régen Nathan által-is: (r) azt ízené néked Jsten,
hogy csinál te néked házat. Megh-is kételkedél?
Oly (s) állandóvá tetzi a te Országodat, mint az
örökké tartó Nap-s-Hold, -s-mégis nem hinnéd?
(t) Nem olyan Jsten, mint az Ember, hogy hazudgyon,
és nem Embernek fia, hogy el-változtassa igretit, ű
mondotta, -s-hát nem mivelné-e meg? Szóllot, és
nem tellyesíti meg azt? Hidd el hát Vram David,
hogy rövid nap Országod leszen. Miért? Mert
az Ur hadat viselte az én Vram. Ne csudáld Vram,
hogy Ur hadának hívom; mert, mi tudom én, hogy
nem elegyítéd magadat szükségtelen had-viselés-
ben. Megh-mondák nekem csak nem régenis,
hogy minap-is. (u) meg-kérdette David az Urat,
hogy ha el-mennyené a Philistensok meg-verésére?
s-az Vr azt felelte: igben-is el-mennyen, s-meg-veri.
Megh-

(m) 1. Sza
16. 13.

(n) Solt.
11. 6. 11.

Piscatvr
nili. 1.

(o) Solt.
31. 23.

(p) 1. Kir.
22. 8.

(q) Számál.
11. 25.

(r) 2. Sam. 7. 11.

(s) Solt.
89. 37.

(t) Szá:
23. 19.

(u) 1. Sam
23. 8.

B

(x) Soli.
30. 2.

Még-h-is az *Ur-bada*; mert, vaiha hallanád, mikor ki-megy az hartzra, mit csinál othon a könyörgő fokaságh! ily imádsággal kifiz téged: (x) *Halgafson meg-tégedet az Ur a te báboruságodnak napján; és tegyen győzedelmessé a Jakób Isten! Kuldágyon te nekéd segitseget az ű Szentséges helyéről, és Sionból oltalmazson meg-tégedet!* Vallyon s nem *Ur-badaé* az, melyben ily drága imádságh zengedez? Tudom azt-is penigh; hogy nem magad hasznáért indítottad Vram *David* eleitől fogva az *Hadat*; hanem, a vagy magadat oltalmaztad a te read támadtak ellen, mint régen az (y) *Egyiptomi Necho* Király, *Jofias* ellen. Vagy azt akartad vissza venni, mellyet túled minden igaz jus nélkül Ellenséged el-vőttek, mint (z) *Jofas Ben-sadad* kezéből. Vagy Szerelmes Nemzetségedet, s-Attyádfiait akartad megh-fzabadítani a Pogánytól, mint (a) *Abrabam* édes *Lotz-Attyafiát*. Vagy Lelki-Barátodat akartad megh-segíteni, mint (b) *Josue a Gibeonitákat az Amorrhéusok ellen*. Vagy Szerelmes Hazád romlását nem szenvedhetted; és ekképpen (c) *Nemzetségedért, s-a mi Istenünk Városiért* marokni véreder nem szántad. Bezzegh effélé volna ám az *Ur-badaé* viselni! Ne fély hát Vram *David*, mert rövid nap Királyi Széket teszen Isten alád. Más okom-is vagyon penigh, melyre é dologban tzélozok: **Mert te benned gonofság nem találtatott a te életedben.** Nem azt mondom Vram *David*! mintha ez életben tö-

(y) Kron.
35. 21.

(z) 2. Kir.
13. 25.

(a) Terem
14. 14.
(b) 1. Sol.
10. 6.

(c) 2. Sz.
30. 12.

kélle-

kellétségre léptél volna, mert magad irád ezt: (d) *Uram ne perelyszolgáddal, mert egy igaz sem talál-tatik előtted az élők között.* Irásban hagyatott, hogy (e) *Acshimelech* előtt nem-igyesen beszédiddel okot adtal *Saulnak a Papok* ölésére. Tudgya é Világh, hogy meg-jádtzodtattad (f) *Acshif*, igirvén magadat *Sido Attyádfiai* ellen való hadra. (g) *Beth-sabéval* való vétkeidet láttya a Nap. Vgyan annak Vrának maid tulajdon kezéd által való (h) *wére-omlását* keferveffen meg-rikatád. Közel való jambor Szolgádnak (i) *Meshibosefnek* jofzágát, másnak adád. A' mi legh-nagyob, az Isten népét kevelységből (k) *meg számláltatád.* Nem valának ám ezek dicsirendők benned! Hát mit emlegetek? Azt hogy: (l) *Királyodnak engedél,* s-még Iffiu korodban néki fejet haitottál. Oly szeretedet mutattad Hazádhoz, hogy életedet kotzkára vetnéd, szemben szálván amá (m) *magas Philiszéussal.* Oly engedelmes valál a teged kergető (n) *Saulhoz,* hogy noha kétszer adatnék alkalmatossá-god bolzfzud meg-torlására, de még-sem bántád. Vgyan Eneket szerzél egyszer az Isten népe (o) *el-bullásán,* ugy gyótród faggatod vala magadat. Köveket szóra bujdosásodban egykor rád (p) *Semei,* de még-is (q) *meg-engedel* néki. Kifeleitenél mikor or-fzágod pufztulna, ugyan (r) *meg-sebseték szíved,* s-igy-is izóllál: (s) *Imé én vétkeztem, és én csele-*

(d) Soli.
143. 2.
(e) 1. Sam
21. 5. és
22. 22.
(f) 1. Sam
28. 2.
(g) 2. Sam
11. 2.
(h) Soli.
51. 16.

(i) 2. Sam
16. 3.

(k) 2.
Sam. 24. 1

(l) 1. Sam,
16. 19.
20. 21.

(m) 1.
Sam. 17.
26.

(n) 1.
Sam 24.
5. és 26.
8.

(o) 2. Sam
1. 11. 12. 17.

(p) 2. Sz.
16. 6.

(q) 2. Sz.
19. 23.

(r) 2. Sz.
24. 10.

(s) 1. Sz.
17.

B2

kedtem

kedtem az hamisságot, è meg-ölettek senig olyanok
mint à Barányok. Még azt-is el-szántad vala ma-
gadban, hogy (t) *Istennek nagy Templomot épics,*
noha à néki nem tettek. Iol vagyon! à (u) *jo szán-*
déket is tellyesítés gyanánt veszi Isten néha. Ezekre
nézve méltán mondhatom, hogy *nem találtatot te*
benned gonofság; mert azt Szent Istened (x) bé-fedes-
te; (y) mint à felleget el-törölte; (z) tenger örvényé-
nek bocsátotta; (a) s-bata megé vetette.

II. **B** iztattyatovábbba ez áldot Afzony Davidot
sűrű üldöztetéskiben való meg-tartatással; e-
zekben: (b) *Ha szinte valaki te ellened támad-is, hogy*
üldözzön, és à te lelkedet kergesse; de az életnek cso-
mojában leszen bé kötve az én Uramnak lelke, à te
Uradnál Istenednél. Ezt akarja mondani: Tudom
Vram David, hogy (c) *sok háborgattatási vadnak az*
igaznak. Meg-tanultam, hogy az (d) *Isten országá-*
ban, háborúságnak tövisszes után kel-bé-menni. Nem
mondhatom azért, hogy néked-is feles ellenségid
ne legyenek. Maid ki-kél ellened *Goliath,* s-ugyan
(e) *meg átkozt tégedet az ú Istenre.* Maid meg-kerget
Saul, mint (f) *à Balsát s-à Fogoly-madarat.* Ihol jú
à Vádoskodó Dóég, ki bé-árul Saulnak, hogy az
Ácsimelech Papnál voltál Nób. Városban. Barátid-
nak tartod à (b) *Kébilabéltet,* de azok-is kezében
adnak Saulnak, ha buidosáfidban közöttök meg-te-
lepedel. Partot ütnek ellened à (i) *Ziphseusok,* s-bé
mond-

mondgyák, hogy *kösöttök lappangasz.* Még-ollyakis
találkoznak, kik (k) *Barátid* voltak, *veled együt ta-*
nácskoztak, sőt az Vr házában való meneteledben-
is *Társaid* voltak, még-is így ingerlenek: (l) *Ha! ha!*
ha! (m) Isten átká szállot úreá, és mivel hogy el-eset,
nem kél fel többé. Hát ha még olyanok-is kezde-
nek ellened támadni, kik terméizet szerint való
ellenségidhez adgyák magokat, mit mivelsz ilyen
szomorú sorsban? mert vagyon olykor, még (n) *Assur-is*
segítségére megyen a Lotfi fiainak. Azon-
ban, Tanácsos (o) *Ácsitophel-is* meg-indul, kinek
száját oly becsben tartják, mint ha Isten szavát kérdenék
meg; nyilván tudom hogy ennek cselekedeti keser-
veisen esik, s-ezt mondhatod méltán: (p) Kérlek ó
Vram, bolondics meg az Ácsitophel tanácsát! Még
Seba Szolgád-is el-ál mellőled, ú kívánnya à Feje-
delemséget; (q) *el-lopja szívét az orlágnak,* s-igy
vonfza magához: (r) *Nincsen nekünk semmi kőszünk*
Davidhoz, és semmi örökségünk nincs à az Vrai Fiában.
Edes Vram David! rád toldulnak ám ilyenkor
(s) *az habok! (t) Mint à méhek környül vesznek ezek*
tégedet. De ne fély! Mert, David à neved, s-an-
nyit teszen mint *szerettetet;* mert te felőled mon-
daték ez: (u) *Kereset az Vr magának szíve szerént va-*
ló Embert. Vallyon s-kiket Isten szeret el-had-
gya-é? Nem, sőt inkább ilyen irás vagyon azok
felől: (x) *örökké való szeretettel szerettelek téged,*
azért terjesztetem reád az én irgalmaságomat. (y) *Isten*
szolga-

(k) Solt.
55. 14. 15.

(l) Solt.
40. 16
(m) Solt.
41. 9.

(n) Solt.
83. 9.
(o) 2 Sam
16. 23.

(p) 2. Szt.
15. 31.

(q) 2. Szt.
15. 6.
(r) 2. Szt.
20. 1.

(s) Soltar
42. 8.
(t) Soltar
418. 12.

(u) 1. Szt.
13. 14.

(x) Ier.
31. 3.
(y) 1 Kir.
8. 24.

szolgájának nevezterel; Kit, vallyon s-el-feleitē a nagy-Vr? Nem, mert ű nem olyan mint amaz (z) Amalekita, ki a nyòmoruság közepiben sagyá el betegh szolgáját. (a) Messias Attya vagy, s hogy vetne el Isten? Ha azért (b) Barátid s-társaid csapásodban félre állottak; ezen meg ne induly; mert, hagyot Isten még téged szerető (c) Fonatásant. Melletted (d) Chusai, ki job tanácsal bír Achitophelnél. Rendelt Isten egy (e) öregb-Barsillait, ki buidosáfordban gondodat víleli. Miért nem jut eszedben, (f) Saul kezéből való minapi meg-menekedéled? (g) Achis hoz szaladásodban, szabad utra bocsáttatafod? Emlics meg csak ama keferúségedet, mikor meg akarnának (h) Solgaid kövesni, akkor mit mivelél? Meg-erősítéd magadat as Vrbán. Hát most, annyira el-hataé magat szegény lelked? Szollics meg, s-mondgyad néki: (i) Miért baltad el ő én lelkem ilyen igen magadat? Miért busongasz én benem? Várjad as Isten! Ha penig ugy lenne-is, hogy Pogany ontaná ki szép véredet; semmi az: (k) As Urnak szemei előt becsületes as ű Szenteknek halálok. Embernek (l) életét Christusaért le-tenni, nem egyéb, hanem lelkét fel-venni. (m) Csak testünket ölsetik meg, de lelkünkön a kegyetleneknek nincsen hatalmok. A? Lelkeknek oly csomója vagy on Sz: Istenednél, ki meg-emlekezik arrul, mint a ruhán csomót kötés, meg-emlekezteti Embert a dologrul. Ne féles (n) lelkedet, hogy senki ki-ragadgya azt, Felséges Vrad kezéből.

III. Meg

III. Meg egy szóm vagy on hozzád, hald meg édes Vram David! (o) A? te ellenségednek (p) 29. lelkét parittyából sagyittya Isten el, a parittyának fenekéből. Vgy is vagy on, mert csak értedre, szamlálhatzék meg menyi Ellenségednek szegék nyaka. (p) Fegyverében ereszkedik hitzem Saul, ki lelkedet kergeti vala. (q) Meg-veré as Vr Nabált, s-ollyan lún a szíve, mint egy kő bálvány. Ama csaloka (r) Achitophel, meg-fortá magát, s-meg-bala. (s) Sebanak ki veték Abela Városból fejét a kőfalon. Még (t) Semeknek-is meg-köti jövendőben Salamon Fiad koszoróját, mert ha által-menénd a Cedron Patakán, nyilván meg-öleti. Am a párt-útésért, még (u) Absolon Gyermekeknek sem kedveze Isten, hanem, három nyilakkal rontatá Joáb által Szívét. Ezek ugy tetzik nyers példák volnának! mellyek arra tanítanak; hogy a mely sebessen el sagyittatik a kő a parittyából, oly hirtelen meg-emészti Isten ellenségedet. Ez az én veled való beszélgetésem. Hallók s-értők ez Alzony éles elméjét, márinnen ez a feltört zél:

AZ Isten Hladát, a Pogányok ellen igazán viselő Ki tör Keresztýen Fejedelmeknek, (s-akar kiknek is,) Tzél. oly dicseretes emlékezetek vagy on; hogy ha szintén azoknak fegyver miat történnék el-estek-is, mind az által azoknak lelkeket Isten erős kezében veszi, valami időre penig, de Ellenségeket is szörnyű romlással érteti.

fele. Ezt tette ki Tanuságul ez *Abigail* beszélgetése. E' tiztelyek vadnak itt:

I. Az Isten *Hadát* a Pogányok ellen kik viselik igazán?

(a) Törv.
20. 10.
(b) Ber.
11. 12.

I. Kik, még az Ellenséget is (a) meg-kinál-
lyák békeséggel, minek előtte Fegyverhez nyulná-
nak. Meg-kérdik tőlök, (b) mi-okért vagyon a
Fegyver-fogás?

(c) 1. Kir.
3. 44. 45.

II. Kik keferves foházkodásokkal tellyes
imádságot nyuitanak bé Istennek, a Győzede-
lemért. Ezen kéri vala Istent Salomon; hogy (c) mi-
kor a Nép ki megyen *Hadban* Ellensége ellen, s imád-
kozándik az Vrnak, meg-balgassa mennyégből könyör-
géseket, s álljon bőszsűt ű érettek. Tudta-e lambor-
aszt; hogy (d) nem tartatik meg a Király, Népe soka-
sága által az *Hadban*, ha Isten ki nem kél. (e) Kés-
fel-emelés által győzi vala meg *Moses* az *Amalekitá-
kat*. Ezért onszollya vala regen a meg-keferedet
nép (f) *Samuelt*; ne szünnék meg az Vr Istenhez való
kiáltásból, hogy meg-szabadítsa őket a *Pális* Istenek ke-
séből. Eghigh magasztaltatik *Ezechiás*, hogy *Sena-
cherib* minden ok nélkül földére menvén, (g) s ákban
öltözött, s-könyörögni az Vr-basában ment.

(d) Soli.
33. 16.
(e) Kir.
17. 11.

(f) 1. Sam.
7. 8.

(g) 2. Kir.
19. 1.

III. Kik, Szent hiedelmeket verik Isten-
ben, bizván kegyelmes segítségében. Így beszél-
getnek *Fonatsánnal*; (h) *Nofsa* mennyünk által a *Pális*
Isteneknek Táborokra, né-talám velünk lesz az
Isten

(h) 1. Sd.
14. 6.

Isten. Mert nem néhez az Vrnak sok vagy kevés ál-
tal meg-szabadítani. Ollyankor nyéré David, a dol-
got, mikor így szolla: (i) Az Vr meg-szabadít en-
gemet a *Pális* Istennek kezéből. Oh mely szép bi-
zodalom efféle: (k) Mi velünk vagyon *Hadnaggyan* az Isten! Nézhette meg *Asa* Királyt, ki el-
len mikor (l) tíz száz ezer Szerecsenek, három száz
fegyveres szekérrel, s-igen nagy Hadi-Készülettel
mentenek volna, ily foházkodásokat teszen a Ki-
rály: Ós Uram! nem néhez neked meg segélled aso-
kat, kiknek erejek nincsen. Segély meg minket; mert
te benned vagyon minden bizodalunk, és a te neved-
ben jöttünk a szántalan sok népre. Vallyon s-nyer-
tes lúné? Vgy, mert (m) meg-veré az Vr a Szerece-
neket, mind el-futának, s-egy sem marada eleven ben-
nek. E' drága hit, s-bizodalom által, (n) győstének
ám régen országokat, *Gedeon*, *Bárak*, *Sámson*, *Jephte*,
David, *Samuel*, s ennek ereje által menekedtek meg
a fegyvernek élől; erőtelenekekből erősek lőttek
az hadban, s-meg-futamatták az *Judegeneknek* tábo-
rokat.

(i) 1. Sam.
17. 37.

(k) 2. Kro.
13. 12.

(l) 2. Kro.
14. 9. 11.

(m) 1. Kro.
13.

(n) Sid.
11. 32. 33.
34.

IV. *Ingredientia* it az Istenhez való igaz meg-
terés-is. Ezt kíváná *Samuel* a Néptől; hogy (o)
gyomlálnák ki közszűlők az *Judegen* Isteneket, s-ama-
nagy *Astaroth* Bálványt; készitenék sziveket az Vr-
nak, s-egyedül szolgálnának neki: úgy szabadítaná
meg őket a *Pális* Istenek kesekéből. Meg-térés nél-
kül nem könyű Hadat verni. (p) Kevés magával
jött

(o) 1. Sam.
7. 3.

(p) 2. Kro.
24. 23. 24.

(q) Jer. 18.
15. 16. 17.

vala egyfzer Jüdára s. Jerusálemre à Syriai Király,
mind az által à szantalan sok számú Sido népet, ke-
zében adá Isten, mert el-badták vala az ú Attyoknak
Istenét. Effele bűnben heverésért fenyegetőzék
néha napján Isten így: (q) *El felekezett én rulum
az én népem. Azért az ú földöket el pusztítom; ne-
vetés gesse teszem őket örökké; úgy hogy, valaki által
megyen földökön, el-álmélkodgyek, s-fejét csorvál-
lyá; sátaimat, nem ortzamat mutatom nékik à veszte-
lemnek napján. Istenem! Istenem! vallyon s-nem
é firalmas ügyben keferégé most à Magyar Nem-
zet?*

(r) Bir.
15. 18.

(s) Sol.
44. 3. 4.

(t) Ind.
16. 23.

(u) Törv.
32. 27.

V. Istennek kel tulajdonítani az Hadi-győ-
zedelmet. Így illik szollani: (r) *Te adtad, à te Sol-
gádnak keze által é nagy diadalmat. Vgyan-is; (s)
nem à fegyver vessi meg à földet, hanem az Isten ke-
ze üszik à Pogányokat. Nem kel hát à Győzedel-
met senkinek, Dagonnak adni, s-igy izollani: (t)
Kerünkben adia mi nekünk à mi Istenünk (Dagon)
Samson ellenségünket; sem ezt nem kel mondani:
(u) *A' mi hatalmas kezünk, és nem az Ur cselekedte
mind ezeket.**

II. **D**icsiretes Emlékezetek à Pogány ellen igaz
Hladut viselő Fejedelmeknek ezek:

(x) E/4.
3. 2. 6.
Eden.
(Bab.)

I. (x) *Támaszok* ezek; kik, ha el-mordítottak,
nyomorgatás leszen à n-pekösöt. Mint Fundamen-
tumok, úgy erősgetik őket à Respuslucát.

II. Ha ezek, bár csak egy, (y) *Urat szidalom-
mal* illető Pogányt à földhöz verhetnek-is; meg ér-
demlik ez ének monda: (z) *Tíz ezért vert meg
David.*

III. Dolog (a) *el-kezése Végeinek* nevezet-
nek őket à Szent nyelven; mert annak mind kezde-
tin, s-mind végén jelen vadnak; és így az hartznak
végét várják.

IV. (b) *Istennek* nevezetnek ezek; mert à
Nép Környül való cselekedetekben, (c) *Isten iti-
letit viszik végben.*

V. (c) *Attyáknak-is* hivattatnak; mert mint
az édes Attyák oltalmazták Fiokat, úgy ők Orzá-
gokat. Ohezeknek el-muláfokkor, bár így kiálcs-
fel: (d) *Édes Attyám, édes Attyám, Izraelnek mind
szekere, s-mind lovagja!*

VI. Ollyak ezek, mint à Pais, s-ezért-is ne-
vezi à Sido ighe őket (e) *Földnek Paisinak*; mert
nem izemérmellik ám ezek az Haza oltalmáért Pa-
is gyanánt magokat az Ellenség ellen vetni.

VII. (f) *Föld Fundamentuma* ezeknek ne-
vek; mert ha őket meg-ingattatnak, meg-rendül é
föld-is.

VIII. Méltán (g) *fallban vert szeg* ezek.
Nagyterheket szoktak tartani à szeg az házban;
igza jo Fejedelmek, nagy gondal, s-bajjal oltal-
mazták Országokat.

II.

(g) E/4: 22. 23. jated. (Paxillus.)

(y) 1. Sam
17. 45.

(z) 1. Sz.
18. 7.

(a) E/4.
1. 10.
Katzéh
(Extre-
mitas)

(b)
Ki-jöv.
22. 28.
Elohim.

(c) (Dij)
(c) 2. Kro.
19. 6.

(d) Ter.
41. 45.
Abrech.
(Tener

Pater)
(d) 2. Kir.
31. 12.

(e) Sol.
47. 10.

Maghen
(Scut.)

(f) Sol.
32. 5.

Mosc-
deh

áretz.

(Fundam-
menta-
terra)

IX.

C2

(b) Hag.
2. 24.
Totám.
(Signa-
calum)

IX. (5) *Pecsétes gyűrűknek is neveztetnek* à Keresztyén Fejedelmek; melyeket, ó mely nagy szorgalmatossággal szoktunk is meg őrizni, s ezek el-tévedésekért bánkodni! Hát a rólunk el-vétetett jambor Fejedelmeket, nem illik-e siratni?

X. Kettőért hadakoznak a jó Fejedelmek: *Pro Rege, et pro Grege.* E' vala *Alphonsus* Király Cimere alá írva, mely Pellican formát mutat vala, szaggatván begyit, s-vérével elevenitvén meg, meg-holt fiait. Hova lehet ennél nagyobb Dicsíret, melyben az Isten törvényes-az ű népe oltalmazása találattik?

III. A Zesik már proba alá; hogy ha a Pogány *Fegyvere miatt El-esteknek lelkek, jutnaké Isten Dicsőségese színe eleiben?* Igen is, kik *Isten Hadát* viselik.

(i) 2. 52.
1. 4.

(k) 2. Kir.
23. 29.

(l) 2. 25.

(m) Dan.
3. 25.

I. El-citék a Philisteusok (i) *Jonatánt* az Hartzon, de ki kételkedik Idvessége felől? (k) *Meg-ölé Necho, az Egyiptumi Király,* ama drága Fejedelmet *Josiasz, Megiddóban;* maga, (l) *nem volt ű hosszú hasonló Király, s-utánna sem támadot véle érd.* Meg-períelheti ama *három Iffiak* Testén lévő köteleket a Tűz, de (m) *nem bánta Testeket;* a Pogány-is ki onthattya a Keresztyének vérét, de nem vesztetheti el lelkeket. A' vagy a sárral bé kent Gyöngy, el-vesztetheti-e belső fényét? nem itilem. Vajki sokan szenvedtek a Christus Tanítványi közzől véres

véres Halált! *Szent Petert Nero, Andrást Aegeas fészítettette* (mint mondgyák) meg. *Szent Jakabnak Herodes vétette fejét. Szent János, Domitianus vétette forró olaiban. Páulez, meg-fészítettet. Bertálan meg-nyusztatot. Thamás Kopiaival veretett által, mert nem hitte láncsa szurattatását Vrunknak. Mátyás, meg-kövesztetett. Szent Lukács fel-akasztatott. Szent Pálnak Nero vétette Fejét.* Mint tisztittatik az Aér menydörgéssel, úgy frissedet ezeknek lelkek kiomlott vérekkel. Lám régen (n) a *Pogányok, az Isten Szolgáinak Testeket, az Egimadaraknak, s-kegyetlen vadaknak véték ki, ételre;* de ő mely kegyelmessé szereti vala azokat *Isten!* Itt veheted észvedben: (o) *Udának oly Igazak, kiknek dolgok a Gonoszoknak cselekedetek szerent létszen.* Valóban úgy vagyon e Tündéres életben! mert, (p) *Acshabot is meg-övík, s- (q) Josiasz is.* Hadban vész (r) *Foram,* úgy (s) *Urias is.* Fejét veszik (t) *Sebának, Keresztelő (u) Janosnak is.* Drága dolog embernek hazájáért meg-halni; drágab, Pogánytól meg-öletni; Leg-drágab, méltóságos Tisztiben embernek szenvedni. (x) *Boldog Szolga az, kit az Ur talál az ű tisztiszerent cselekedni, mikor on el-jövénd! Bizonny minden jószágán Gond-viselevetési.*

II. Iól meg-roddezt: Nem mindenkor maga bűneért esik Ember, veszélyben. Vagyon oly vakság, mely Emberen, (y) *az Isten dolgai meg-jelentéseért esik.* Így mutatodnak penig azok ki: mert

(n) Sol.
79. 2.

(o) Predik.
2. 14.

(p) 1. Kir.

22. 34.

(q) 2. Kro.

35. 23.

(r) 2. Kir.

9. 24.

(s) 2. Sza.

11. 21.

(t) 2. Sza.

20. 22.

(u) Mark.

6. 25.

(x) Mat.

24. 46. 47

(y) Ian.

9. 3.

mert meg-ismérik néhánykor az Emberek, hogy Isten igaz az úfenygetéliben; halhatza: (s) *Meg-ismérik, hogy én vagyok az Úr; nem hiában mondtam, hogy meg-cselekekszem úrajtokest a veszedelmet.* Azt is észlelnek: (a) *Tudom Uram, hogy igazak a te ítéltid, s-igazán ostromostul engemet.* Olykor pedig, hatalma-is ki mutatodván Istennek, ha csak későre-is, a meg-fzabadításban; (b) *el-csudalkoznak az Emberek, hogy Istennek mindselek, s mind Tenger engednek.* Néha ílmét, a mi bűneink forognak fen Isten előtt, s-azokért való büntetésül, kedves Előttünk-jároinkat szokták közzülünk ki venni. Mert ú benne, vagy kelleténél fellyeb bizunk; meg-mondatott pedig: (c) *Szűnyeték meg az Emberben való bizodalomtól, kinek lelke az orrában vagon.* Mert ha nem; (d) *El-veszem a Támaszt, s-as Hladakozót Judából.* Azt akarja Isten, ne szorulyon egy Emberben csak minden jó, mert ki tudgya, Isten gyanánt tartatnék, s-ezt kiáltanak sokan: (e) *Isten szava es nem emberé.* Ha csak az Hold fénlenék, mit köszönhetnénk a Napnak? Eleget reménkedék (f) *Moses; engedné meg Isten, menne által a Jordán vizén, hogy meg-látná amá jeles földet;* de csak e mondaték neki: *Ne szoly énnékem többet effől.* Miért? ezért-is egyykért, hogy nem csak Mosesben, hanem Josuéban-is, szemlélhetné a nép, Isten ajándékát. Vagy, ugyan átkozódással szólnunk

(s) *Ezech*
6. 10.

(a) *Solt.*
119. 75.

(b) *Mat.*
8. 27.

(c) *Esa.*
3. 1.

(d) *1. 2.*

(e) *Csele.*
12. 22.

(f) *Törv*
9. 25. 26.

lunk néha felőlők, amá ki-adot mondás ellen: (g) *A Fejedelmeket ne átkozad, és a te néped közdöt való Fejedelemnek gonoszt ne mondgy.* Igaz ugyan, (h) *miképpen a Fecske el-repül, asonképpen az ok-nélkül való átok, nem szál emberre;* mind az által ez-is bé-telleyedik néha, Isten igaz ítéletiből, az átkozódók büntetésére: (i) *Az ú Vere legyen miraitunk, és a mi Fiainkon!* Adta volna Isten bar, sok igaz Magyarok lehetnek volna eleitül fogva ettől üressék! Amá veszedelmes *Rebellio*-is nagy oka itt, a jó Fejedelmektől való meg-fosztatásnak. Hányszor ütének pártot a Sidók *Moses s-Aron* ellen? Néha az (k) *eg-sz Gyülekezet arrúl tanácskozot, hogy meg-kövezzék őket;* de Isten-is nem késék őket el-fzöllitani. (l) *Aron meg-bála az Hegynek tetején;* (m) *Mosest-is el-temeté Isten.* (n) *Kiket harmincz napokig síratá, az egész Israel háza.* Az hogy, kik ellen az el-lőt *Rebelláltak* vala, ha meg-elevenithették volna, halálok után tiz kőmőkkel-is a földből ki vájták volna. Akkor juta leg-inkáb észlelnek, mikor *Aj-nak* keményen meg-paskolák őket a Pogányok, s-*(o) szívük úgy el-olvada mint a víz.* Mely szomorú forsban ezt-is kialthatak: (p) *Oh hol vagyon mostan a Mosesnek s-Aronnak Istene!* Láttatok-e Magyar Kereszténynek, hogy az *Isten Hladát* viselők, nem mindenkor a magok vétkekért ontanak vért. Nagy jo volna hát itt nem nézni az czközökre mellyekkel Isten minket sanyargat, hanem bűneinkre,

(g) *Kijdv*
22. 28.
(h) *Peld.*
26. 2.

(i) *Mat.*
27. 25.

(k) *Szám*
14. 10.
(l) *Szám*
20. 28.
(m) *Törv*
34. 5.
(n) *Szám*
20. 29.
Törv
34. 18.

(o) *Iof.*
7. 5.
(p) *2. Kir*
2. 14.

(g) Dan.
9:5.

(r) Pred.
12. 16.

inkre, mellyekért Isten csapdos. Lám régen, még ama Véren futó Nabucadnetsárt is el-halgará Da-
niel, s-igy vádolá magát s-népét: (g) Vétkezünk, álnokságot cselekedtünk, s-el-szakádtunk te túled. Kit Isten jozan értelemmel meg-áldot, bár ez a-
ránt, minden emberi itiletet-is félre tegyen; sen-
kit-is Haláláig ne itillyen; mert az Halált semmi
nem téfzi gonofsza; hanem, az azt követő dolog
Igen halgarózva kel itilnünk a más Ember csele-
kedetit; mellyeket nálunknál inkább tud az, ki (r)
mindeneket meg-itil. Ne vegyük el az ű Tisztit.
Mert:

(i) Terem
15. 14.

(i) Kijdv
15. 1.

(u) Törv.
25. 17. 18.

19.

(x) 1. 52.

15. 3. 4.

(y) Solt.
137. 8.

(z) Ter.
15. 16.

(a) Ter.
25. 15.

(b) 1. Pet.
4. 17.

IV. L Esz még oly idő, tellyeséggel meg-emélz-
ti Isten, népe Háborgatoit, s-azoknak vé-
rek fogyatóit. Az Egyptumiak felől e mondaté
régen: (i) A' mely Nemzetségnek szolgált az én Né-
pem, én azt meg-itilem. Elis jöve idejek, mert
mind lovokat, s-mind lovagokat, Isten a Tengerbe
veszté. Ama csunya (u) A' malek Nemzets. ge-
fegyverrel szorongatá Israelt Egyptumból ki-jűrök-
kor; vizsgálja méré Isten idő jártában (x) nekik-
El-takariták a Babyloniások az Istennek Népét; de
(y) Boldog lún az-is, ki nekik gonofságokért meg-f-
zeze, mellyet a Sidokhoz valóan. (z) Nem tölt me-
bé az Amorrhéusok bűnénok mértéke! Most még
(a) Jeremiasz íszik a posárból, s-(b) az Isten háza népe kö-
köt vagy az itilet; de ihol jű, ihol jű amá kedve
elzten

elzten, melyben megh-fogják érzéni az Evan-
gelionnak nem-engedők, az Vrnak kemény karját!
(c) Mi, méltán vesfsük a mi cselekedetinknek méltó
bűntetését. Mert közöttünk Vralkodik mégis, a
szabad akarattól választot Tudatlanságh; Nap fé-
lik, mégis senki nem akarja Világát venni: (d) Vi-
lágosságh jött a Világhra; de az Emberek a setétséget
szerették. Iai Iai! (e) El véfs az én Népem, mert
Tudomány nélkül való. Oh mely nagy meg-utála-
sa vagy on közöttünk a Keresztyén életnek-is! (f)
Ki a Gonofságtól el-távosot, azt Bolondnak tartják.
Még ilyen-is alig ha nem találtaik közöttünk: (g)
As fgság el-eset a Után, és annak nincsen elő-
mente. Mellyet ha meg-foghunk tapasztalni; tud-
gyuk meg minden bizonynal, hogy e (h) Szű-fé-
reg rágtá meg Magyar Orizagnak nagy darabját.
Oh Gyáztza Szallot Arva Szegény Hazánk! Gyón-
gyót küldör Isten néked; de im, mind azt ki kül-
dörte, mind a ki adni akarja, meg-vered! Mellyért,
hald-meg ez Isten Fia Szive meg-Sebhetését: (i)
Sok drága dolgokat mutattam néktek az én Ásttyám-
nak nevében, s-asok közzül mellyikért akartok meg-
kövezni? Am a sok hamissan való esküvés; még
egy Nemzetségben sem hallator, Egéker, s-An-
gyalokat irtoztató szitok, im mint el-árada Iste-
nem! Istenem! (k) Dícsőséges, s-réttenetes név
az Isten neve; s-hogy merjük hát még-is ily kárde-
ban emliceni? (l) Meg-köveztetet régen, ki a Vr-
ellen

(c) Luk.
23. 41.

(d) Jan.
3. 19.

(e) Hof.
4. 6.

(f) Esz.
59. 15.

(g) Esz.
59. 14.

(h) Hof.
5. 12.

(i) Jan.
10. 32.

(k) Törv.
25. 58.

(l) Lév.
24. 15. 16.

ellen káromkodot; s-hát most, büntetetlen kellé az
Vrnak azt el-szenvedni? A' Szombathnak penig
meg-illése, ő mely sok helyeken Innep rontás, s-
az Vr Napján erőszakot tétel! Mellyért, bé kel-
(m) Lev. 26. 33. 34. *(m) Mivel hogy nem nyugot á ti Szombatitokon a föld, a leljen, hogy pusztákká tesse m
Várositokat; akkor a föld-is meg-Szenteli az ű Szom-
batit, s-pusztán ál, míg a ti Ellenségteknek földében
lejedetek. Am Isten é fenyegetése szerént, sok hel-
lyeken nyugszik ma a Szombath napokon törette-
tet, s-terhes szekerekkel meg-nyomattatott föld!
(n) Esa. 1. 9. *Ha azért Isten minket olyakká tenne-is, (n) mint
Sodomát, Gomorrát; a vagy mondhatnánk itéleti
ellen? Nem soha, mert vallyon s-hátráb maradté
a Sidókhoz való jó téteménynél Isten szerelme
hozzánk? Nem aránzom. Azok el-Feleiték azt,
mi-is nem emlittyük meg hálá-adálsal. Sok Nem-
zetségek között szedegette vala azokat magának
Isten, s-(o) Idegen Istenek között hívá ki Abrahá-
mot. (p) Hétven lelkekből, (q) hat szász ezer Férfiakat
tenyészete, úgy meg-szaporitá űket. Oly Hires-
neves Nemzetséggé tévé, hogy még az (r) Egypto-
miak-is hozzájok adták magokat. (s) Tíz Pogányok
meg-fogták egy Sidónak köntösét, s-ezt mondták
neki-c: El-megyünk veletek, mert hallottuk hogy az
Isten vagyon veletek. Vgyan (t) ki nyitotta karját,
s meg-erősítette kezét a Nagyságos Isten, s-ugy
hozta űket ki Egyptumból. Faitalan, s-csintalan
erköl**

erkölcsöket penig, (u) közel negyven esztendőig (u) Csel. 13. 18.
élt. Oly drága földön telepítette vala űket meg,
mely (x) Patakokat, s-forrásokat hozott, busát, árpát, (x) Törv. 9. 7. 8. 9.
Szőlőt s-mézét termet. Mellyen Semmi fogyatkozá-
lok nem vólt; vasa búvón, s-hegyeiből feles érts ki-
kőlt. Egész Napnak kellene el-fogygni, ha a Ma-
gyar Nemzetséghez, a mennyei Felségnek jó aka-
rattyát kezdeném bé-hozni. De, mi lún? (y) Meg (y) Törv. 32. 15.
szakodánk, meg-kővéredénk, s-Isten ellen rugodo-
zánk. Melyért már, ha a Pogány ellen, Isten meg-
segéll-is, de erre fog nézni: Hogy az Istent meg-
bószszontor Magyarság meg-sepregettsésk; mint
régén az űtet, pulzraban haragra ingerlet Sidosá-
got bé nem vivé (s) Canasában, míg abban a bú-
nós Nemzetségben tartta. (a) Azt is meg-vára, (z) Szám. 14. 22. 23.
hogy az hetven esztendőök folyási alatt jól meg-szajno-
sodgyanak a Bálványokat földökben tisztelt Babylo-
mai Sidók, s-uj magb támadgyon. Ezt akarja azért ma
Isten, mi túlünk ki-venni; hogy ha, mondgyuk-é
ezt egy másnak valóságos cselekedettel: (b) Jer- (b) Hose. 6. 1.
tek Térjünk meg az Urhoz! mert ű szaggatott meg, (c) Y. 2.
és meg-gyogyt minket; mert, nyilván, (c) két, s-har-
mad nap múlva feltámadt, s-meg-elevenit minket. Ha
ennek nem leszen foganattya, ű-is ezt fogja mon-
dani: (d) A' ki Halálra való, mennyen Halálra; s-a (d) Ier. 15. 2.
kit fegyverre intéstem, sieszen fegyverre. (e) Am le- (e) Sam. 3. 18.
gyen! Cselekedgyék úgy, a mint neki jobbnak tetsik. (f) Esa. 39. 8.
(f) Jo az Urnak beszéde! Mind az által; az ű hoz-
zá meg-

zá meg-térteknek lelkek az élet csomójában va-
gyon. Miért vallyon?

Oka à **M**Ert, Egyik az, *Isteni*, s-igaz Hadat viselnek.
Tra- Ha valakik à (s) *Magistratus* *Hatalmaságának*
Á- *ellene támadnak, mivel Isten rendelését erőfelenítik,*
nak. *ffélék ellen való Had-viselés, igaz Had-viselés.*
(g) *Roma* Ha kik Testeket oltalmaznak az ártathoságtól, hel-
13. 2. *(b) Cicer:* lyelisen cselekedzik; mert (s) *minden állatban bele-*
1. *Offic:* *oltotta azt à Természet, hogy magát, életét, s-Testét*
(i) *Job:* *oltalmazza. (i) Az Ember büntetést a bűnért, és minde-*
2. 4. *neket valamie vagyon, életéért adgya. Kikkel (k)*
(k) *Iona* *Jonas hajóházik vala, mindeneke à Tengerben*
1. 5. *bagyigálák, csak életüket tarthatnák meg. (l) A'*
(l) *Job:* *Gibconiták, tellyeséletekben, csak vízet mereget-*
21. *nek vala à Sidoknak, s-fát hasogatnak vala, mert*
azzal életüket oltalmazák meg. Nem izégyenle
(m) *1. Sz.* *(m) David Bolond à tenni magát Achis előtt, csak*
21. 13. *hová hamaréb szaladhasson el onnét. (n) Benhadad*
(n) *1. Kir.* *kötelelet vete nyakában, úgy kéméllé életét. Más-*
20. 32. *képpen nagy hitű, mind az által nag-félelemre ju-*
tot (o) Abraham-is, inkább akará Feleségét kárban
(o) *Terem* *hozni, hogy sem Eletét el-vesztetni. Igaz Had-vi-*
22. 13. *selés vagyon hát ott, holott Ember Eletet oltal-*
mazza. Igaz úgy az-is, mikor à jó Fejedelmek
vagy (p) Főbbágyokat, s-alájok vettettek akarják
(p) *1. Sam* *Haddal à Pogány ellen védeni; mint Vrunk-iszóló*
11. 11. *vala: (q) Ha az én Országom évilágbul való volna*
(q) *Iana* *(ig)*
13. 36.

(igy monda) az én Szolgaim bartzolnának; az az, az
én országomat oltalmaznám azokkal. Vagy, à Po-
gánytól az Erővel el-vót jó (r) *Földet, s-Várat*
viszfa venni. *Achab-is nem tartá gonofságnak:*
(s) *Ramoth Gileadot recuperálni, à Syriai Királytól.*
(s) *1. Sz.* *Nem succedula ugyan jól dolga, mert Istentől el-*
30. 17. *szakadot Ember vala, s-ez-is lún az oka. Efféle*
Igaz ügyben, vallyon s-nem oltalmazza-é az Had-
(t) *1. Kir.* *viselőknél Lelkeket Isten, ha izinte másképpen à*
22. 3. *Pogánynak hátat kel adniok-is? Másik az; (t) övé*
à Lélek. Nem à Testből fakasztotta azt; hanem,
(u) *Ter.* *(u) maga lehellette Emberben. Mint (x) Abraham-*
2. 7. *(x) Ter.* *nak meg-bílyegese Testét à Környül-metélkedés ál-*
17. 10. *tal; úgy Isten é pecséte utótte à Lélekre: (y) A'*
(y) *Mat.* *Mennyei Császáre az! Nincs é vilagon semmi (z)*
22. 21. 1. *(z) Mat.* *drágáb à Léleknél; még sem Curálna-é Isten? (a)*
16. 26. *(a) 1. Pet.* *Lelkünknek Pásztorá az ú Szent Fia; s-még-is lel-*
2. 25. *kek nélkül hadná-é ennek Pásztori bottyát? A' (b)*
(b) *Luk.* *Lélekben vagyon à Menyország; (c) abban lakik à*
17. 31. *(c) Iana* *Szent Háromság; az (d) Egének ott nyílik meg kapu-*
14. 23. *(d) Solt.* *ja; csak el-vetné-é hát magát? Nem, sőt inkább:*
24. 7. *(e) Pred.* *(e) A' Lélek meg-tér az Istenhez, ki azt adta volt.*

I. **I**gaz ügyet, s-Isteni Hadat csak most emliték, à
Könyvhullatásoknak félszke! Idegeneknek
csudája! s-à Szülési Pajdalmat tellyeséggel el-ért
szegény Magyar-Keresztyén-Haza! Im az (f) *Sü-*
(f) *Esa.* *borúságnak, s-dorgálásnak Napjára jutottal, s-nin-*
37. 3.

(g) *Ier.* 12. 9. csenédes Anyádnak ereje a Szülésre. Im (g) mint a Kőrmös Madarat, úgy kergetnek tégedet a Sok Ezer több Madarak; s-hova szalatsz, s-mit térsz? Bár Fere-
(b) *Ier.* 9. 1. miás-okká változzunk; (h) szemünk, sebes Patako-
(i) *Ier.* 15. 17. kat folyon ki, senki láttára, (i) csak egyedül üllyünk
(k) *Mich.* 1. 8. (k) mint a Sárkányok, sirjünk, s-jajgassunk mint a
(l) *Sir.* 1. 1. Strutz-madárnak fiai. (l) Pufatán ül már a Varos-
(m) *Exe.* 17. 3. 4. mert, (m) egy nagy-szárnnyú Sas keselyű, elszedé a Ce-
drusának tetejét, s-az ő földben vivé. Sok Ezer
Szegény Magyaroknak, keze hátra kötve, porá-
zon fűgve, s-à Sűrű verés miat merő-vérben fagy-
va, kelle szokot édes lakot földökről meg-válni
ok, s-à Nefzter s-Neszer között Tatar Csámnak, Hám-
ját vonniok. Mellyet, ő könnyen tartot Testek
(n) *Esa.* 22. 18. bezzeg nem szoktatok vala! (n) Mint a Tekét, el-
(o) *Esa.* 10. 19. s-ompolygete Isten Téged messze földre; s-oly ke-
(p) *Sir.* 1. 1. vés számra jutata, hogy többire (o) egy Kis Gyer-
(q) *Hos.* 7. 9. mek fel-irhatna téged. Nem csak (p) a Tartományo-
Fejedelmi lünek adó-fizetőkké; hanem, csak nem o-
(r) *2 Kir.* 15. 19. 20. dalún nagy darab (q) országnak ereje, kincse. Ad-
dig (r) akará magát Menahém, az Izrael Királya
birodalmában meg-erősíteni; Pulnak az Assiriabé
Királynak kelle a Szegény országnak ezer mása eszű-
fizetni, és így Sido országnak éhvel halóvá lenni
(s) *Siral.* 2. 15. (s) Az ő kezeket egyben csapják a mi Veszedelemün-
kőn, kik által mennek az úton; s-üvöltének, s-fejeke-
csóválván est mondogják: Ezé az a Varos mely fel-
azt mondogták: Bességszép! s-az egész földnek örö-

me! Nyilván (u) Sionnak Leánya, kel te néked ezért (u) 191
éjjel nappal sirnod! De a mi leg-inkább sziveinket,
mint éles-tőr, szaggattya: (u) A' mi Eletünk, az (u) 20
Vrnak meg-kent Királya meg-fogadták a Törben,
ki felől azt mondogtuk, hogy az ő árnyékában élünk a
Pogányok igája alatt. Oh Istenünk! Istenünk! s-
mit tegyünk? Bezzeg jól járának, kiker (x) a kö- (x) *Esa.* 57. 1.
vetkezendő veszedelem előtt el-fizölítál! Nagy álda-
sodlún Vram (y) Jostáson, hogy üret Attyaisoz taka- (y) *2. Kir.* 22. 20.
ritád, s-à nagy-veszedelem előtt Koporsójában béke- Vala ez,
séggel vivéd! Idő folyva, sokakat meg-fzánál né- a Tchin-
ped közzül, (z) ágyas házokban bocsátád, s-à mind- tetes
gyárt követkeső sarag előtt őket el-rentéd. Ezek köz- RAKOCI
zúl való vala, az el-fiető veszedelemet meg-Propéc- SIG-
tált, ritka példájú (a) Holda Afsony; kinek, ha é MOND.
romlás szeme előtt lőt volna, alig ha ily veszély (2) *Esa.* 20. 20.
nem követte volna: (b) Fla meg-láttya, hogy a Gyer- (a) *2. Kir.* 22. 14. 16
meke minczen, megshall; és ekképpen a mi Anyank- E' vala,
nak vénségét, nagy keserűséggel juttattuk a kopor- a Melő-
sóban. E' Nagy meg-becsülheterlen kárnak, s-izör- ságos
nyú romlásnak, vallyon s-mi lún oka? Isteni Had- Fejede-
rul beszélgetek hízem! Az Isteni-HADNAK lem A-
Szúk VOLTA. Vallyon s-mellyik az? Ez; mert, ha az szony
Had-indításban nem-is, de vétkeztünk az Hada- Lo-
kozásnak meggyában. Talám erőnkben biztunk, RANTER
s-Istentől segítséget nem-kértünk. Efféle fikkal- SUSAN
tás-veszté régen az (c) Izraelt. A' vagy, ha Csátára NA.
mentünk-is; Ki tudgya, nem távoztattuk el, az ha- (b) *Ter.* 44. 31.
dako- (c) *Iud.* 20. 18.

(d) Törv
23.9.

(e) 2.
Kronik.
20.3.

(f) 2. Kir
24.10.

(g) Törv
20.4.

(h) 1. Isf.
7.12.

dakozásban forgo Isten ellen való bűnöket, noha meg-mondatot volna: (d) *Mikor Táborban szállásod, te ellenséged ellen, meg-örizzed magadat minden gonosztól.* Meg-esheter ez-is; nem mentünk *Josafáttal* az ütközetre; ki, (e) *à Teméntelen Sokaság ellen, tellyes szívvel keresé meg az Vrat, s-Bűtőt bírdet az egész Jüdának; hogy az által megh-ilmerné a Nép, temérdeki vétkét; s-à büntetés el-háritásáért melegebben könyörögne. Efféle dolog-is foroghatot fen; mert hirtelenkedtünk az Haddal.* Ollyankor, ha az Izrael Királya, *Joas* élt volna, a ellene támadni akaro *Juda* Királyát, *Amasját* ig dorgálta volna meg: (f) *úly veszteg hasadban! Mért támasztasz gonoszt, hogy mind magad el-vefess, s mind Judát magaddal egyűt el-roncs?* Vgyan-is mindeneket elsőben meg-kele próbálni, s-ugy a Hadakozáshoz fogni; mint a jo Orvosok; hog addig, nem metzik Embert, valameddig az egész Test nem periclitál. Bizonyára igen szükséges a Táborban a Szilái életnek meg-tiltása-is; mert minnyájan azt akarjuk, hogy ollyankor, (g) *à mi Urunk Istenünk mennyen el-velünk, Ellenségink ellen való harczolásra; ha penig a mi Táborunk, Menedék helye leszen a Gonofságnak: (h) Nem alhat meg Izrael az ú Ellenségtől, mert magát átokkal fertettette meg; s-mind addig sem leszen Isten velünk, míg Gonofságot ki nem gyomlállyuk.* Hatznos a jo vité az Haddban, de leg-hatznosab az Isten. Kegye

mes jelen-lété. Iaj! s-mély nagy, *Te Deum laudamus*-tis kellene a diadalom után énekelnünk! Melchisedekkel, az Abraham Nyertelenségének, így örvendeznünk: (i) *Aldot legyen a Magasságos Isten, ki tégedet oltalmazván, Ellenségedet kezében adta!* (k) *As Hálá-adásunk völgyében gyűtenünk a Népet Josafáttal, s-ugy közzönnünk meg süveg-le-veve Istenünk jo akarattját. Nem utolsó Viték itt, a másoknak meg-nyomorítása-is. Vitézek! Vitézek! (l) Senkit meg ne ronsatok; hanem, meg-éldgedyetek a ti Soldotokkal. Mondgyátok inkább ezt: (m) Pénzen adgy énné kem elcséget, hogy egyem; vizet is pénzen adgy, hogy igyam. Mert másképpen: (n) Csak egy lehetetlen, hogy azok a Vitézek boldogul hadakossásanak, kik uti-költségül, átkokat, s-könyv-sullatásokat vesznek magokra. Régen illyen Törvényt adának ki: (o) Ha Kapitány akarsz lenni, Haddra Szorgalmatos gondod legyen. Még csak csirkéjét, vagy juhát se vegye el senki másnak. Szélejét, vetését, meg ne károsítsa. As Ellenségtől nyert praedabul, nem a Szegény Ember szalmából kele élni. Itt, mind a Nagy Méltóságok kényszeritettek megfizetni igaz Haza-fiainak; (mert kicsoda érdemli inkább meg a jófizetést, mint az igaz Vitéz?) mind, ha az hirtelen nem lehet-is; kényszeriti Isten a Vitézeket, az Ellenségtől vót Praedabul élni. Ha igaz Vitéz-Ember vagy; Táborozásodban, (p) ne vagd ki a Gyümölcs termő fákat, melyet Isten túled meg-*

(i) Terem
14.20.

(k) 2.
Kron.
20.15.

(l) Luk.
3.14.

(m) Törv
2.28.

(n) Gregorius lib.
6. cap. 12.

(o) Aurelianus Imper.
apud Vo-piscum.

(p) Törv
20.19.

E

tiltot.

(q) Törv.
20. 11.

Parcere
subje
ctis.
& debel
lare
super-
bos

(r) Törv.
20. 8.

(s) salu-
tus in
bello lu-
guriis.

(t) Ma-
2. 18.

tiltot: Nem a Természet; hanem, Ellenséged el-
lenkel Hadat viselned. Mi hasznát veszed annak is
ha meg-győzetteken fellettéb kegyetlenkedel:
(q) *Hogy ha a Nép, mely vagyon a Városban, békeség-
gel felel te-néked, s-meg-nyitja a kaput; adó-fizetői-
legyenek, s-szolgálynak néked. Hát ha nem akarja:
Meg-badgyad az Afsonyi-állatokat, a Kicsinykéket
s az oktalan állatokat még-is, ha a férfiakat le-vágod
is. Még a Pogányok ellen való Hadban-is meg-
hagya ezt Isten; mentül inkább a Keresztyének kö-
zöt? Efféle drága, Hadi-Gyemántok nem-tündök-
ésékért, lesznek ám meg a sok félelmes szívek az
Hadban! Vgy hogy, akar megnyit mondgya-is az
Hadi-Fü: (r) *Kicsoda félelmes szívű? Térjen baba-
De úk, még is hátra adnak. Nem gondolják ez-
meg: (s) *Hogy a mérészség, erős kü-fal gyanánt va-
gyon az Hartzon. Szegény Magyarok! Ezek lehe-
tének nektek, ez el-múlt Hadakozásban Szeme-
tekben vért óltóitok! Kérlek, s-Istenért-is kérlek,
jobban Bölcselkedgyetek ez után! Ez Vtakon
penig.***

II. I. Eddes Hazánknak, a sok Holt-Testektől
meg-dögölsödöt Ege; a Vérral bé-borult
mező; a sok jó Magyar-Fejeknek meg-nyuzáló
a Teményteni Rucseleknek Gyermekek holt-Te-
steken való Csüggendezélek, s- (t) *vigasztalást venni
nem akarások, bokrosan arra tzeloznak; hogy már*

valaha

valaha egyszer az Igaz Magyarok, egyben Kődőt
lélekkel, boszszujokat az Ellenségen (ha lehet)
meg-állják. Ne halgasson már Hűvelyében, a
Fegyver; nem kel (u) *kapákat a szabályból, s sarlokat*
a Dárdakból csinálni, Ellenben legyen mott. Sőt
a kik igaz Dávidi-lelkűek, (x) a hegyeken meg-sebe-
síttettek el-bullásokat azért sirassák, hogy már vala-
ha a Juida fia is, a kéziből való lövésre szokjanak.
Oh bizony ideje volna már egyszer magunkat ol-
talmaznunk! Hunyókáló szemeinkből ki-űthet-
né nyilván az álmod, enyi feles ország Kulcsainak
el vételek, szép Váraink erővel hatalommal való
el-foglalások. Nem száná (y) *Sicsem, vérét, Di-*
naért; hát mi, miért kedvezünk kényes Testünk-
nek szép Hazánkért? (z) Szomorú vala Nešemiás-
nak országja kedves jó Földeért; hát nekünk, miért
nem esik meg Szívünk, marokni Határunkért?
Csak Afzony vala Eszter Királyné, de még is, így
busong vala Szive, a Sidokért: Oh, (a) *micsoda Sze-*
mekkel nézhetném azt a Nyavalyát, mely következnék
Nemzetiségemre, s-hogy szemlélném az én Áttám-
fainak veszedelmeket? Ha Moses ki-vánsággal fel-
vallalta, az (b) Isten könyvéből való ki-töröltetését;
Pál Apostol, nyereség gyanánt tartotta, (c) *Áttáfi-*
aiért, átokká való lételeit; ő halsa meg már efféle Sz:
letzke a mi el-tunyult, elménket-is: (d) *Mi nekünk-*
is adunk kel Elestünk, a mi Áttánk fiaiért. Me-
nyi Esztendeje már annak, hogy a Magyarok Iste-

E 2

nének

(u) Esa.
2. 4.
(x) 2. Sam.
11. 18. 19.

(y) Ter.
39. 24.

(z) Neb.
2. 30

(a) Esh.
8. 6.

(b) ki-jöv
32. 32.
(c) Rom.
9. 30
(d) 1. lan.
3. 10.

(e) *Esa.*
37. 1.

(f) *Esa.*
36. 20.

(g) *Philp.*
2. 21.

Valóban
pro no-

mine!

mert hi-

gunket,

s-nevün,

ket oltal-

mazzuk,

ezekkel.

(b) *1. Jan.*
2. 18.

(i) *1. Tim.*
4. 1.

(k) *1. Cor.*
11. 19.

nének egyetlen egy Fiát, gyalázattal illeti a Po-
gány? Bizony, bizony, igen méltó; hogy ^(e) *Eze-*
chiás meg-fsággassa ruháját, Rabsakénak é károm-
kodó szavain: ^(f) *Nem Szabadítottá meg az Úr* (a
Christustok) *Jerusálemet az én kezemből.* Az ide tar-
tozó Vt mutatásra valók ezek. (1.) Ne Vrlakod-
gyék (a nagy-Istenért) már többé enyire é két *Pro-*
nomen a mi Szállásinkon: NEUM, TUUM. Ha *csa-*
à ^(g) *magunk ffasznait kereszük, s-nem a Chrifusét*
Hazánk árulóí leszünk. (2.) Ne legyen a lelki-
mereteken való erőszak-tétel. Isten Vrlakod-
azokon csak, nem Ember. Sok Ezer Pogány ve-
szet volna eddig; ha a Keresztyének közöt, affél-
dolgot vitató Emberek nem Nyughatatlankodta-
volna. Régen ^(h) *el-jött már az utolsó Idő;* melyben
⁽ⁱ⁾ *sittul való szakadások vadnak, s-lesznek-is.* Soh-
nem nyommazthatod úgy meg a Lelki-ismeretet
hogy é ki-mondot *Régulat* el-roncsad: ^(k) *Szűn-*
SEG MEG-LENNI AZ HASONLASOKNAK. Had
Istenre a *Religio* dolgát; mert ki mutattya ez áldo-
Nap-fény, az *Atomusokat-is.* Most ezt ird fel has-
nodra: Az Okos elmék ezt mondgyák; Ha a Tel-
nek táplálására sokat kereső kezek; nem segéllik
csak a kézkerekményéhez támaszkodó rest Hafa-
úk-is el-száradnak. Ved hozzád te-is é gyógyin-
Pilulát: Bizonyénigaz *Magyar, segitem a Magyar*
Ez is már itá Dolog.

II. V.

I I. Valaki Keresztyén nevet visel; tartozik
köz-jóra bocsáttatott Lelket-is hordozni, és így I-
sten ügyét elől-mozdiddogalni. Ha Ióság vagyón
a Keresztyéneknél, nem kel annak meg-fzoritod-
ni; hanem, másokkal-is magát közleni, mert áló-
nak ez az ű Virága, hogy azt másokkal-is Illatoz-
tassa. Miért nem emelnők a Napra Szemünket,
mely az ű Világát nem tartya magánál; hanem, e-
gész é Világgal közli? Sőt, többet világol más-
nak, hogy sem magának. A' kezét-is job el-vágni,
hogy sem a Fű forogjon veszedelemben. Az Em-
ber sem magának született, mert másképpen nem
volna *Társalkodo-Állat.* Mások javáért közzönt bé
é Világra. A' mi Szegény Hazánk s-Edes Bará-
tink oltalmazásokért, születünk egyikért. Ighen
Beteg Maga-Szeretet az, mely csak a maga saját
Cselekedetinek *Centruma.* Minden Magános-Em-
bernek meg-maradása, bé-rekeztetett a közönsé-
ges jobban. Az Emberben, valamely Elet-tartó
Rész, Fű, vagy Sziv, ha gonoszul vagyón, az egész
Test nyögh akkor. Magában egy Csep viz, igen
Erőtlen, de a foka, nagy dolgot mivel, sőt *Oceanus*
Tengert szerez. Kik a Természettől viseltetnek,
ám bar csak ezeket gondollyák meg. Kik penig
valóságos Keresztyéneknek tartják magokat; s-é-
des Nemzeteket, Vitezi módra, karjokkal s-kar-
gyokkal akarják oltalmazni; fogadgyák jo szível,
az így szóló *Urak:* ^(l) *As én Uram, s-Uramnak*
E₃

(l) *2. Sam.*
11. 11.

Isol.

(m) Soli.
137. 5.

Christia-
norum
publici
Hostes:
requi-
runt
publicos
Spiritus.

szolgái mesőben vadnak, s-hogy enném, innám
Vgyan el-tökélyed magadban ezt: (m) *Ha el-
letkezem rula* (édes Magyar Nemzetségem) *Jerusalem, felelkezzék el magarul bátor az én job-kezem.*
A' Keresztyéneknek szorulása, az Isten Igyebe
Valaki, mikor, keresi a keresztyénség javát, ugyan
akkor fut-farad Isten dicsőségeért-is. Oh ki te
dolog Istent akkor segélleni, mikor a Kereszty-
éneknek *succurrálsz*! Isten Teremtet-állattya vag-
hízzem, oh áldot Keresztyén! ha ki tagadod ma-
gadat Vrad igaz ügyéből, felre taszitod az ű Fels-
ge raitad való Fejedelemségét-is. Fontban ver-
tetlen áldásával bírsz pedig ez áldot Király na-
minden nap; mellyek ugyan feredve usznak a Ch-
stus Iesus vérében. Miért nem esel már egyszer il-
gondolkozóban Keresztyén Ember? Istenem
Felséged én velemilyen Frigyet kötöt: *Isten-
lessek én, te pedig én Népem.* No hát bizony, szü-
ségnekem, a te keresztyén Népedet segéllene-
á pusztító Pogány ellen. Ne tarcsatok attul bá-
Keresztyének! hogy az igaz Isten ügye, a Pogán-
ellen elől nem megyen, csak akarjátok egy szíve-
Vgy tudom, mindenkor Iob-kéz felől al a K-
resztyén, s-ű Győzedelmes az ellen. A' vég szol-
ta á dolgot dicsírni, s-Commendálni, nem a ke-
det, sem közép. Magad-is, Keresztyénül vallo-
czt: *Hízzem a Szenteknek Eggyeségét!* Hát m-
ért t-

érttagadnád még-is ezt alattomban, keresztyén
Tagiaidat nem-segélvén?

III. Immár a leg-nagyobbik Fegyvert kel-
oldalunkra kötnünk, egész Keresztyénségül, a
Búrunket Testünk-ről le-nyuzot Pogányok ellen.
A' pedig, a *Csatázó Keresztyénségért való Forró
Könyörgés.* Ha é nem leszen, bár semmi külső
Fegyver ne legyen Készen. E' volt az Isten Népe-
nek, mindenkori Keresztyén szokásában, az Ilte-
ni Tiszteletnek Izi. Vgy nem hagyhaták ezt el,
mint régen a (n) *sőt az áldozatban.* Ezért Tanácsol-
tatek, amá Szennyében régen hevert Városnak-is
ez: (o) *Kiáltsatok az Istennek szüntelen.* E' jellel réte-
tik felre, Isten számára a Kegyes Ember; ha ű, még
(p) *Ellenségjért is Könyörög.* Igazán Nagy-At-
tyai nevet érdemel ezért (q) *Abrám,* hogy ű még
a Latrokért-is' meg-cselekedte azt. Menyivel in-
kább szükséges, Isten Népeért a (r) *Törésre állani!*
Az Isten Haragra változot (s) *Országját meg-kérlelni!*
(t) *Dáviddal,* a romlot Népert fohazkodni! Ki-is
ugyan le-esék véneivel egyűt Országjára. Aron pe-
nig (n) *fűtőlésre szerszet edényét* ránta, hogy engesz-
tellye az Engeztelendőt. Efféle Kegyeség-Gya-
korlást meg-lehet ugyan a Köz-helyen-is végben-
víni; de, zörgéstől üres helyet-is kel e'nek rendelni;
hogy Sidó (x) *Ejtsen Alszyon*al, ki ki, hozzá tartozó-
ival egyűt, *bűjtőllyön.* Illyen igen szoros ügyben,
(y) *meg kel kinek kinek Iste előt jelenjiss.* (z) *kicsiny-*

(n) *Levis*
3. 13.

(o) *Ion.*
3. 8.

(p) *Mat.*
5. 44.

(q) *Ter.*
13. 32.

(r) *Sol.*
106. 23.

(s) *Kisj.*
32. 11.

(t) *Kron.*
21. 16. 17.

(u) *Szám.*
16. 46.

(x) *Ejsh.*
4. 16.

(y) *Kro.*
20. 13.

(z) *Ion.*
3. 5.

kül fogva nagyig a Szomoru Sziv Gyáflizát
 őrözni. Mert vallyon? Mert a Feles-Szám
 álló Buzgó Gyűlés, Istenül-is felelőse kegyel-
 nyer. Mikor az (a) Egész-nép *Isten Házában*
 20. 26. *gyen, ot Nap-estig sir, s-Bűjtőlir az Ur előtt;* is
 (b) *Bsa.* nyertes lelzen. Ezt ne csudáld senki! Mert (b)
 5. 26. *Isten emeltet ellenünk Zafslót a Pogány népekkel,*
 ret-is, illeti hát ez; hogy mint a Tenger kev-
 Hábait, az ű kemény Fel-fuvalkorságokat-is,
 (c) *Job.* meg-dorgállyaz: (c) *Továb ne meny, csak eddig!* im
 38. 11. *én hatalmám, ellene ál a te Kevély Hábaidnak*
 Isten, s-Felséges Isten! mely igen (d) *fontban m*
 (d) *Dan.* mérettet *Enosok* vagyunk itt! Az Haraggal
 5. 17. zinkben jövendő Isten ellen, kicsoda az, ki rem-
 (e) *Ezech.* kedésével, (e) *Gyepűt fonn?* Maga-is, ugyan c
 22. 30. dalkozik ezen; hogy nincsen oly Adam, ki (f)
 (f) *Esa.* gát kösben vetné. Talám nincsen tudodra n
 59. 16. lámbor Keresztyén Magyar, a Másokért való
 nyörgésed Ereje? Még nem-is voltál, mikor e
 (g) *kij. 8v* ratott: hogy (g) *Moses el-fordította Párahorúl*
 8. 13. 31. c. *flágáját.* Eleidrül hallottad: hogy az (b) *Acsab*
 9. 33. c. 10. *dét, az Szossánk hasonló llyes Imádságára, fel-sza*
 18. 19. *ditotta Isten a szörnyű szárazság alól.* Vallyon
 (b) *lak.* mostan-is; szives, s-sűrű reménkedéledre, n
 5. 18. mondhattya-é ezt a Pogányságnak: (i) *Elég m*
 (i) *2. Sam.* *badd el!* Nyilván meg-cselekedheti; (ha onfa
 24. 16. lod) mert ű Hivei ostromlásokra meg-köttetik
 (k) *Ter.* ugyan így kéredzik: (k) *Bocsás el Engemet.*
 32. 25

szóly bátorittgy: (l) *Istent Győző volt az; s-asért*
Sajtsatta meg Isten Szívét. Mert; minden Keresz-
 tyén Ember, (m) *Isten-Izrael.* Más az: hiszem te,
 (n) *Felebarátodnak, szerezsetz könyörgésseddel Bün-*
bocsánatot; (o) *az Halált nem illető dolgából, hozhatz*
ki Elejét; Hat, nem nyerhetnéle külső Békéséget,
 édes Vérednek; s-Nemzetednek? Holot, oly drá-
 galatosok Isten Szeme-fénye előtt a lelki-Izraeliták;
 hogy űk, ugyan (p) *Izrael Szekerei, s-Lo vagai.* Me-
 ró *Lotók* ezek; kik valamedig *Sodomából* ki nem
 mennek, (q) *nem veszteti Isten addig el a Vároft.*
 De talám nem könyöröghetz? Oh bizony Szomorú
 hat sorlodez arant! Mert, annélkül szűkölkö-
 döl mellyel meg-kellene szorongatásban esett At-
 tyad-fiait segéltened. A' (r) *Szűkölködő Szegént,*
 tartozol eléb-gyámolítani kezéd edes munkájával;
 nyilván, méltób könyörgésseddel! Az ú édes Nem-
 zetekért ritkan Imádkozok sem találjak itt magok-
 nak menedék helyet; mert űk szokták Istent, (s)
nem mindenkor segítségre hívni. Maga, vaj ki bú
 Könyvet facsarnak Isten szeméből ki; mert a Nagy
 Felség, ilyen panasz nélkül azt nem-túrheti: (t)
Jakob! nem hiszsz Engemet segítségül, sőt inkább meg-
fáradtál én bennem Izrael! Am látsad, ha ugyan ef-
 fele, Nemzetedért való Ritka Könyörgésben Gyö-
 nyörködöl! de, tudodra legyen: Hogy az Har-
 tzon El-eset Magyar-Vitézeknek, véreket, méltán
 tulaidonithattya neked Isten; mert lá hogy, nem
 hartzol-

hartzoltál érettek Imádságodban. Nem kicsiny
 set, az Eletet megtartó Ezközökkel nem élni, ho-
 lot Hatalmadban vagy az. Nagy jele-is afféle, a
 Isteni félelem nem létének, a Iob Baráttya ama m-
 dásfazerént: (u) *Bizonýára te az Isteni felelmet semm-*
vé akarod tenni, hogy az Istennel való beszélget-
nem akarod. A' Könyörgés volna ám az! Oh nagy
 Isten! bár ne csudálljuk, hogy a Pogányságnak
 ekkediglen hárat adtunk; mert, Könyörgöttünk
 ugyan, de még is az Ellenség meg-futamtatott be-
 nünket, s-csak ily panaszt töltünk: (x) *Meg-v-*
tettél Uram mostan minket, s-felette meg-gyaláztál
nem jövővel ki sereginkket; hanem, meg-futamtatál mi-
ket Ellenségink előtt. Eleget Kialtoztunk; de min-
 ennyi sűrű reménkedésinkre-is, (y) *bé-dugta Isten*
fülel; s-népének könyörgése ellen való haragi-
miat, (z) füst ment ki orrából. A' Buzgoságtalan-
 ság volt egyik oka; mert, (a) *nem kerestük telj-*
szívűl az Urat. (b) *Nem költögettük magunkat*
á foházkodásokra. Mint az Három Tanítványo-
 (c) *Aluszkonok* valának Vrunk Szenvedésekori-
 mi, Christusunk Tagjai Szorongattatásit, alig
 Szem-hunyva nem néztük. Az Hit-nélkül-val-
 ság-is veszedelmes az aránt; mert Szent *Jakab*
kételkedés nélkül imádkoztat. Meg-vetheti itt lel-
 hátát az Hit; mert, Istené az a Nép, mellyért Ima-
 koznunk kel. Tegyük le bárezt; hogy a Magy-
 Nemzetség oly vétkes, mint régen *Sodoma*; de
 ugy-

(u) Iob.
15. 4.

(x) Sol.
24. 10. 11.

(y) Sir.
3. 8.

(z) Sol.
20. 5.

(a) Ier.
29. 13.

(b) Esa.
64. 7.

(c) Mat.
26. 38.

(d) Iak.
1. 6. 7.

ugyan több (e) *Igazak* találtnak abban, hogy sem
 ebben. Esigy nagy oszlopok gyanánt lehet ez a
 jó Lelkeknek: (f) *A' te nevedről neveztetünk*
Uram! ne hadgy azért el minket. Hát ha még, a ma-
 gunk Romlasat meg nem-ímerhetésnek kellene
 kérdésben jüni; mit mivelnénk? Mert, (g) *Szívnek*
Plúgáját kel gondolkodora venni. Mi nem sze-
 rez efféle állapot Bizodalom-nélkül-valóságot!
 mert, mentül inkább Feje-haitva sirdogal az Isten
Jzrael, raita történt Gonoszán; annal nagyob
 Erővel bir. Az hogy: (h) *Mikor Erőtelen,* (maga
 tekellyét rapogatván) *akkor erősebb.* Lám, az Isten-
 Bainakja *Jakob*-is, akkor vün (i) *diadalmat* a Te-
 remtön, mikor (k) *Csipejének forgo-csontya* inga-
 doz vala. Háromtizedi viszfa verést szenvedé,
 ama (l) *Kölyöki-nevezetét,* könyörgésével viszfa
 vert Afzony-is; de olyankor esék ilyen szó: (m)
Oh Afzonyi-Allat, nagy a te Hited! Eddig vagy az
 Könyörgés; immár Sirni-is kel.

I V. Nagy Kú-Szív viselés volna; ki Hazájá-
 nak enyi káran, s-az azt Szerző nagy rakás Gonof-
 ságán meg nem indulna. Hofzszu *Catálogo*st irt
 az Irás efféle kesergőkrül. (n) *Davidot fáradva*;
 (o) *Ezechiást nyögve*; (p) *Jobot, porban s-hamuban*
bánkodva; (q) *Manessest, igen meg alásva*; (r) *Ef-*
drást, Térdre esve; (s) *Danielt, bánattal rakva*; (t)

F 2 Epsbrai-
 (g) 2 Kr. 33. 12. (r) Efd. 9. 5. (s) Dan. 9. 3. 20. (t) Ier. 31. 19.

(e) Ter.
18. 32.

(f) Ier.
14. 9.

(g) 1. Kir.
8. 38.

(h) 2. Cor.
12. 10.

(i) Hes.
12. 4. 5.

(k) Ter.
32. 25. 26.

(l) Mal.
15. 27.

(m) 1. 28.

(n) Sol.
6. 6.

(o) Esa.
38. 14.

(p) Iob.
42. 6.

(u) Mat. 26. 75. *Ephraimot, tsombját verve; (u) Petert, keserve s
 (x) Luk. 7. 33. *Magdalenát könyv-csordulva; (y) Izrae
 (y) Efa. 61. 3. *Sionban sirva; ugyan űtet, (z) Könyvullatással ma
 (x) Sol. 126. 5. *vát vetve, adgya előnkben. Ezek, magok vét
 (d) 1. Sam. 15. 35. *gét kefergették. Találkoztak olyak-is; kiknek
 (b) Sol. 119. 136. *mások Bűnei lzerzettek faggatózást. (a) Samu
 (c) Ier. 13. 17. *elírta Sault; (b) David szemeiből, árvizek foly
 (d) 2. Pet. 2. 8. *származtak, a Nagy Isten Törvényi meg-nem-Tart
 (e) Luk. 19. 41. *ért. (c) Jeremias a Népkévélységeért, reittek k
 (f) Tan. 15. 15. *lyekben sirt. Amaz (d) Igaz Lot, lelkét győtri va
 (g) 2. Krö 35. 25. *Sodoma gonofságaért. Maga Vrunk-is keferve s
 (b) Neh. 1. 3. 4. *(e) meg-jagatá Jerusalembaladatlanását. Mélt
 (i) 2. Krö 28. 22. *is; mert, vai ki nehéz az igaz Barátnak, mikor s
 (j) 2. Krö 28. 22. *ves Baráttya, gyalázattal illetterik! Az Hivek p
 (k) 2. Krö 28. 22. *nig (f) Isten Baráti. Hát hogy ne esnék meg
 (l) 2. Krö 28. 22. *vek, az ű édes Istenek ellen tötezer s-meg ez
 (m) 2. Krö 28. 22. *vétkeért? Szánnya az igaz Keresztyén, hogy e
 (n) 2. Krö 28. 22. *nyi Millio Lélek megyen a Vefzedelemre. Sziv
 (o) 2. Krö 28. 22. *elve győtrődik ezen-is; hogy Isten ily kemél
 (p) 2. Krö 28. 22. *nélkül rongállyá az ű kedves Seregit. Ama K
 (q) 2. Krö 28. 22. *gyes, s-jo Jofias ki-izólitatván; (g) Siratá-űtet J
 (r) 2. Krö 28. 22. *remias-is; mind az éneklő Ferfiak, s-mind az Afson
 (s) 2. Krö 28. 22. *Allatok zokogják vala űtet. Ekképpen (h) Ne
 (t) 2. Krö 28. 22. *as, a fogságból haza szabadult nyomorult Sido
 (u) 2. Krö 28. 22. *keferve sorsán, sírdogal vala. Effele drága Le
 (v) 2. Krö 28. 22. *Emberék, nem hagyának ám magok urán illy
 (w) 2. Krö 28. 22. *írást: (i) Valamikor az Ur Achazt veri vala, anna
 (x) 2. Krö 28. 22. *káb vétkezik vala az Isten ellen. Inkáb, nagy****************************

esiretíre szolgál Mosesnek, ki noha elég kedvére
 tartatik vala Páraso Vdvarában; de még sem
 nyughaték, mig (k) meg látta az ű Áttyaíart. Nema
 hadnának ám ezek minket addig alunni bocsát
 kozni, ha ezeket valójában értenők. Mert a ma
 gunk faját (l) álnoksági is, csomóban peccáteltettek.
 A' közönseges vétkekről pedig, ilyen írást talál
 lunk: (m) A' Föld-népének utálatosságok, bé-töltöt
 ték e földet tellyességgel. Vgy-is csordultig áll e
 szegény Hazában a gonofság mértéke; hogy az
 Vr, ugyan ezt kiáltja Angyalának: (n) Indicsad
 sarlodat, s-arass; mert a földnek aratásra való gaboná
 sja meg száradot. De, ki kesereg ezen vallyon? Ke
 ves igen. (o) Örömmel tellyes orlágban lakunk;
 (p) Vigaságban telhetetlen Városban nyugszunk.
 Vgyan meg tiltottuk egy más között, hogy (q)
 senki ne mennyen gyásrusában, az Afsverus Király
 Udvarában; oly bosztizuságunkra vagyona bánat,
 s-keserűség. (r) Nem tudgyátoké, hogy siralmas le
 sen ennek vége? Hát ha ez Halhatatlan Emléke
 zetű Nagy Fejedelemnek véletlen el-esését meg
 gondolnok, ki felet most Parentálunk! Már e va
 lójában sirattathat.

III. OH Fenes s-Gyalú Vidékel hova tud a Ké
 resztyén, s-Vitéz Fejedelmet? Mit mi
 véletek (s) Gilboa hegyei, az Isten Fel-Kenettének?
 Azt kelle-e el-sikkaltani, ki az (t) Oroslánnal e
 rősebb

(k) Csel.
7. 23.

(l) Job.
14. 17.

(m) Efd.
9. 11.

(n) Tisk.
14. 15.

(o) Sopb.
2. 15.

(p) Bira.
13. 7.

(q) Efb.
4. 2.

(r) 2. Sz.
2. 26.

(s) 2. Sam.
1. 21.

(t) 2. Sz.
1. 21.

(u) 9. 22.

(x) Bir.
14. 18.

Parcere,
subiectis
scit no-
bilis ira
Leo-
num.

rősebb volt? Kinek fegyvere ^(u) a Pogány Ellensége, s-azoknak kövér testektől, soha háiban nem többire Házadra várád üldözőidet; s-ugy kelle
 véretül, s-azoknak kövér testektől, soha háiban nem többire Házadra várád üldözőidet; s-ugy kelle
 járt? Legyen Szabad nekem is *Daviddal* egygy, s-még Gonosz Akaroidnak is, felleltéb való
 Kegyelmes Vram, Fejedelmi Méltóságodat kedvezést, im mindenek kiáltják! s-azt is mond-
 Termézet szerént való Ellenség ellen, *Oroszlányák*: Hogy ha *David*, ^(y) *Joabnak* *fiarongatását*; ^(z)
^(x) *Micsoda erősebb az Oroszlán Semeinek undok Saitkát*; ^(a) *Saulnak* *szörnyű vértét*,
 Szem-kinyitva alszik ez, úgy vigyáz. Senkit nem nem túrt volna; soha a Szegény Haza, s-annak
 bánt ez, hanem ha elsőben mástól ingereltetik. Vitéz Fejedelme, így nem jár vala. Fel-támad ta-
 előttök magokat igen meg-aláztaknak, kedvezték még *Salomon*, ki, a más-emberek ^(b) *vértét*, vis-
 s-nem támad reájok. Mások ólálkodván az *Orsza téríti Joab Fejére*. Ily Méltóságos Fű, mint a
lánok Eletek el-fogyása után, nem szaladnak *ők* Nagyságod Fejedelmi Széki, alig foroghata vala-
 mert a nékiek, mint ilyen Nemes Teremtésben nagyobb veszélyekben; Szívet, s-Házát epefztó
 nek, gyalázattokra szolgálja; az őket Vadászkeresésekben. Mint a *Noe* Hajoja, csak hanyat-
 előt inkább, lassan ballagnak, s-magokat az oltatál. Leg közeleb ez utolsó három, s-négy Elz-
 mazásra is készitgetik. Ha mikor nékiek ten-
 székek vagy; azokért erős buzgosággal csat-
 nak; úgy hogy Eleteket is sokszor Halálon cse-
 lik el. Felette hálá-adó Allatok is. A' *Histo-*
 mondgya; hogy *Androdusnak* azért kedvezték *lekrül*. Keletről, ily *Edictum* vala: ^(d) *A' Szántalan*
^(c) *Isseph de bel lud lib. 7. c. 12.*
mában egy Oroszlán; mert, ki-vőtte volt meg-da-
 dot lábából a Tővisser. Nem csalatom meg
 gyelmes Vram! ha ezeket, Boldog Emlekezett
 re hagyom. Mind Ben, mind Kivül, Hadad ki-
 nyúl való fáradhatatlan vigyázásodat, s-éjjeli
 pali nyughatatlanságodat; hirdethetik azok; ki
Virtus benned álmélkodva dicsírték. Hogy All-
 ratos Hitednek meg-felelhets, s-az igen ke-
 számra szorult Magyar Vitézeknek is kedvezhe-
 rok

(y) 2. 52.
19. 5. 6. 7.
(z) 2. 52.
16. 7. 8. 9.

10.
(a) 1. 52.
26. 10.
(b) 1. Kir.
2. 32. 33.

(c) *Isseph de bel lud lib. 7. c. 12.*

(d) *Haba*
1. 9.

(e) *Ki jöv*
10. 19.

(f) *Szám.*
13. 34.

(g) 1ob. 1. 19. rök (g) *Házát meg rendité, s Fiaira szakartá.*
 (b) 1er. 1. 13. Elzak sem marada el; hanem, jo idején (b) *forró*
szakat készít; s száját maga felől hagyá; hogy néz
te az abban öntör viznek, mind hidegségét,
 (i) Bira. 16. 26. *mind melegségét. Noh, Kegyelmes Vram! (i) É*
tad az Ellenség, s-mit miveliz? Efféle, minden
rül el-hagyattatott Szorongatásidban, csak így
lelél hiszem: Hadjárjon Istenem! Legyen
 (k) Enek. 4. 16. *mint akarod! Nem bánom; bár: (k) Serkenyen*
az Eszaki szél, s még a Déli-is jöjjön elől; mert
dom nyilván, ha az én Testem Kertecskéjére fű
áraga illatu Kőnyörgésim, s-Istenben vetet
bizodalmam, kezdenek folyni. Vgy-é, erős Sz
Oroszlán, hogy nem Szaladál el? Elöl állal inká
 (l) 1an. 18. 5. *s-ezt kérdéd: (l) Kit keresztek? Kevés Ember*
vásta, hogy, Gyakor Fejedelmi-Fejek, magok
 (m) Neb. 6. 11. *vér-utára bocsálsak; de, a te Méltóságos Tekint*
rednek, efféle mondas tettek: (m) A^o vagy ill
Ferfiunak, miné mű én vagyok, illik-e el-futni? Io
ban akarád, el-hanyatlot, s-izonyú Számú P
gánytúl Erejében el-szakadott Kisded Sereged
 (n) 2. Kr. 32. 6. 7. *igy Vigasztalni: (n) Erősek legyenek, s-ne féltsetek*
à Pogány Assiriusoktól, mert mi velünk többen va
nak, mint sem ú vélek; hogy nem mint Izép Dicsi
 (o) 2. Tim. 4. 7. *tes Fejedelmi Coronádat a porban takarni. I*
vagyon Kegyelmes Vram! (o) Meg Sártzoltad an
Nemes Sártot! Talám nagy-vakmerőül? Vg
tetzik ugyan némellyeknek; de, nem helyjese

Mert; nem (r) kisírté Istent; sem nem úre vakjában
 (r) David három Vitéssével à Páhlisusok Táborára.
 Hanem; (s) mikor az Hegyekre vetette volna szem-
 it, s-nem volna sóhonnann semmi segítségé; úgy ereiz-
 kedék, é Világ előtt veszedelmes; de Isten adta, di-
 csőséges hartrznak. Mely Boldog *Confliatusban*;
 Legyenek Aldottak Istentől örökké azok az (u) *Sat-*
van erős férfiak, (igazán csak kevés számúak) kik
é Nagy-értelmű, s-nagy itiletű, könyhullatásával
sok háboruiban ortzaját, asztatott Salomónnak, Agyai
környűl voltak! Az Elet Kőnyvéből, soha ne töröl-
tessek ki azoknak nagy emlékezetek; kik, ez Isten
fel-kenettettéhez magokat, ilyenképpen köték:
 (x) *El à mindenható Nagy Isten! s-Vram életére-is*
esküszöm, hogy valahol leszen à Fejedelem, mind élte-
ben, s-mind halálában, ott leszen a te szolgád-is. Ah
Partosok! Partosok! ha kik lehettetek. Im mely da-
rabos beszéd, vadnak Davidnak felöletek: (y) El
az Ur, hogy halálnak fia vadatok, kik meg nem ör
tettek à ti Vratokat, as Vrnak megkent Királysát.
 Nagy oltalmazást érdemle é Király, maga micso-
 da jóra becsültethetik vala? Vram Kegyelmes V-
 ram! jól tudáa Nagy Isten azt, hogy é gyászos s-
 Hadi kisírtetidet, (z) *Hited mértéke szerént szenved-*
seted; ő Szent Felsége sem mére többet read. Ma-
ga oly próbákban való, mellyekben, alig hiszem,
 hogy Szent David lőt legyen. Mert ő, noha Sivatag
 pulz-

(v) Enek. 17. 7.
 (1) 2. Sz. 23. 16.
 (1) Sela 121. 10

Ezek kö-
 zét leg-
 első volt.
 ama Ma-
 gyari Ha-
 zát, Vi-
 téz for-
 golo-
 dásával
 megh-
 renditeb,
 Tekinte-
 tes Vn-
 Fr, Vitéz
 BARKOCZ
 ISTVÁN
 Vram,
 kiért I-
 sten ő
 Nagysá-
 gát örök-
 ké vala
 Aldási-
 val éke-
 sítet

(u) Enek. 3. 7. 8.
 (x) 2. Sz. 15. 21.
 (y) 1. Sam. 26. 16.
 (z) 1. Cor. 10. 14.

(2) 1. 52.
22. 1. 2.

pufztákban bujdoklik vala; sőt az (2) Adullám (3) barlangjában vonta vala megh magát; de ugya-
hozza bocsátá, a Vér Izópó Saul, Battyait, Attya sa-
népét, a Keresedet szívűeket; úgy hogy, négy száza-
tának szegények. De re túled Kegyelmes Fejede-
münk, alig ha nem tilalmas vala, még jámbor Izol-
idnakis, s azoknak leveleknek, veled való Beszél-
rések. Ha é jámbor David megh szorittartot; szala-
hatot Achis-ba; de Egh alar néked; Dicsőséges Fe-
jedelem! nem lún hol Fejeder le hairanod; csa-
igy foházkodál: *En Istenem lásd meg! im nincsen*
ki engemet ismerjen; nem szaladsatok el, s nincsen
az én életemre gondot viselleyen. Bizonyára úgy va-
la; s ez is lún az oka; hogy mint *Oroszlán barlagi,*
magadat oltalmazásra készitged. E' Sutullá ki bel-
led, amaz Edes Nemzededhez gerjedező szókak
Kész vagyok egy bokrot meg-festennem véremmel. E
Hazádhoz gerjedező Lelkednek melegsége, réte-
re ilyen biztarást: *Utézek! Utézek! az én Vérem*
sem drágább a Tiéteknek. Oh! De bár, azt a mezőt, ho-
el-esél, nevezzük (6) *Vérnek mezejének.* Mert
csak magad egyedül való Vérel is túl annyit
mint (c) *mi tiz Ezeren.* Amaz Arabiában termet
(d) *hat száz s-hetven esztendőket el-érhető Phoeni-*
Madár felől hirdetik; hogy ú meg-öli magát, csa-
vehesse fel ujjab életét. Im Kegyelmes Vram
kész lúl Eleledtől meg-válni; a Magyar-véren fel-
nót Pogány Fegyverét örömmel rád várni; s-kész
szível úgy az Hartzra menni; mert tudad jól ezt

(4) Sol.
142. 5.

(b) Csele.
1. 19.

(c) 2. Sz.
18. 3.

(d) Plin.
1. 10. c. 2.

Securus
moritur,
qui sic, se
morte
renasci.

hogy (e) az érdemi még a dicsiretet, ki Hazájáért (e) Ciceró
kész meg-salni. Nem egyfzer kétfzer ért ilyen
gondolat: Csak Vérem által hívattasék haza ez Ha-
za Békessége, nem kéméllem azt edes Nemzetemtől.
Országodhoz, s-az azt Keresztényen Lakosokhoz (f) Tim.
való Haládatosragod, ám Halált szerze! (f) Meg-
tartád igazán Hitedet, nem gondolván sok gonosz (g) Mat.
Akaróiddal. Mint a Fényes (g) Nap, mind jóknak,
s-mind Gonoszoknak szolgál; így kelle sok Halá-dat-
lanoknak tündöklened! Bár úgy legyen! Le ment
a Nap, s-ki tudgya, szeretség következhetik e föld-
dre! El-eset a Fű; s-alig ha meg nem hidegednek
s-halnak a Tagok-is.

E' Davidnak beszéltet, Szent Aszony szavaiban,
vaiki nagy-része vagyon Nagyságodnak, Ke-
gyelmes Vram! Mi az *Ur Hladát* viselte azért
Nagyságod, bizonyosan által értik azt az egye-
nes Elmék! Oh mely szép *Elogiumja* vagyon Fe-
jedelmi Méltóságodnak ezért a *Velencei Respu-*
blicában, sőt, az Igaz Keresztényének közöt! Kiket,
úgy-is vont, a Nagyságod Pogány ellen Magát
s-Hazáját oltalmazó Kardgya, Fejedelmi Szívhez,
mint a *Magnes*, az hol Valat érez. Bár egyéb ne
volna-is; nagy Isteni Hlad, az Isteni bizodalommal fe-
nyeskedő Had! Túled penig, *Lippa-Csatádra*
mentedben, hallattartot ilyen: (4) *Paisom, pa-*
szelom, s-sírákom nekem az Isten! Oh Hadakozas-
ban igen ritka példa! Nem tűrhetem még-is, hogy

(f) 2. Tim.
4. 7.

(g) Mat.
5. 45.

(4) Sol.
18. 3.

(i) Eph. 2. 14.
 (k) 1. Kir. 1. 19.
 (h) Ter. 50. 19. 20. 21.
 Aquila non car-
 peat mul-
 cas, nec
 curat.
 Cornic. De Julio
 Cesare
 scibit Ci-
 cero: quod nil
 solitus se
 oblivisci
 nisi inju-
 rias.
 (m) 1. S. 26. 10.
 (n) Csel. 4. 22.
 (o) 2. S. 6. 8.
 (p) Esa. 55. 8.
 (q) 1. S. 24. 1.

Sajátiditúl vör boszszuidat ne emlicsem; mel-
 nem csak azoktúl adatott, kik (i) a közben vetet-
 lon túl vadnak; hanem, még (k) Abiathar Pap is
 donia mellett volt; (maga a Papoknak kel vala Nag-
 ságodért Imádkozni!) De mivel Nagy-Fejedelm-
 sas vala Nagyságod Czimere, nem gondolal-
 modatlansággal; meg-engedél inkább (l) Jost-
 ként a vétségnek. Mostan-is fen vagy on dicsire-
 é mondásért Davidnak: (m) *Elas Vr! nem enged-
 (Sault) bántani*; s-hát ma ne légyen é emlékeze-
 ben é Nagyságod dicsiretes maga-viselese? Hadakozásb-
 é, a maid el-túrhetetlen boszszuság-
 meg engedni, nem egyéb; hanem, a meg ízeled-
 hetetlen Adamájt Baknak meleg vérével meg-
 gyítani!

Una gerit bellum, pacem manus altera reddit.
 Ellyen Nagyságod örökké Istennél! s-à V-
 ontás után vigadgyon!

OH! talám Nem (n) *Egyenlő Szívek* vadnak
 é drága Világosságnak el-enyélzése felől
 ló gondolatban! Alig ha olyak nem találtarnak,
 kik ez Haza-Romlását, (o) *Peres Vssának nevéből* a véres ostroma. (Mert a Vétkes (u) *A birám*
 zik; s-csak é Boldog Fejedelemnek tulaidonittya-
 plágát koltolván, meg-kel szűnni á csapásnak. (x)
 De, ó Emberek! Emberek! Mi (p) *nem olyano*
 az Isten gondolati, mint a miénk! Még sem jut é el-
 tekben; hogy egytzer a Mindenható Isten (q) *ának.*) De lá hogy, még nagyob, s-meg nagyob ve-
 ragja, *Israel ellen indula fel*; s-hogy ezt a Felségs-
 zedelem követé. *VARAD-nak el-vétele, Temény-*

Vr Véghez vihesse, *Davidot kérésit, Népe egyben*
 zedése. Vagy csak tapogatra-is, hogy hogy sai-
 lithatunk a Nagy-Istenért, efféle Emberi Itéletet?
 Nyilván job volna inkább így beszellenünk: (r) *Mi*
 étkertünk, s-engedetlenskertünk; azért nem kedves-
 él Istenünk! Titkos *Decretumában* vagy on a Fel-
 éges Istennek, é Szegény Haza rongálásának sze-
 nélyes oka; mely (s) *titkot, tilalmas nekünk vizsgál-*
 unk. Így illik inkább, ha keresztyének vagyunk, so-
 hitoznunk: (t) *Ós Isten Tudományának mely-*
 éges *Gazdagsága!* mely végére mehetetlenek
 te *Utaid!* Maid jobban merném ezt állatni:
 sok szépszínekkel, s-csak tettetes szívekkel, sok A-
 tta-valók, vitték é *Dicsőséges Fejedelmet* a mire
 vitték. őket-is kérdi meg, a maid Iulő Nagy-Isten
 cselekedetről. Csak most utolban; kélsz vala meg-
 légedni Istentúl nyuitot sorsával; ha nem izgat-
 yuk vala. Közönnyük hát magunknak é meg-
 becsülhetetlen nagy kárt! En igen fundálok ezen:
Ez Haza porra létét, Isten, ez ú fel-kenettettének
 viulaidonította volna csak; jo módon el-oltodot volna
 dág, é Nagy-Méltoságnak Gyözködő Vérében, a
 (u) *A birám*
 (x) *Szám*
 (y) *Szám*

(r) Sira. 9. 44.
 (s) Törv. 29. 29.
 (t) Rom. 11. 33.
 (u) Szám. 16. 42.
 (x) Szám. 24. 8.

teni Kincsnél Kárjáb, s-Szánharób. Mellyet,
 az Igazán Itilő Nagy-Isten, ugyan Pogány kéz-
 hágy; mi ugyan nem érjük; de *Posteritásink*, na-
 jaigatással; Szörnyű Sartzoltató adóval; s-m
 fél-Törökséggel fognak bé-peccételni. Ak-
 emlitik osztón meg a megh-marador Maghok
 II-dik VITEZ RAKOCI GYÖRGY FEJED-
 (y) Mat. halálát. Mert, (y) *meg-veretett a Pásztor*; (s. ad-
 26. 31. Isten bár ne legyen úgy! de) *s-el fognak széled*
 (z) 2. Sz. Nyárnak *Fusai-is*. Bizony (z) *Nagy Ember*
 3. 38. *hat el Izraelből! Nagy Fejedelem, s-igen Nagy*
Fejedelem! Mely világoló Szóvetneknek El-alva
 oly méltó hogy Sohaicsa, nem a Törökös, hanem
 a Magyaros Magyarság; mely illendő volt rége-
 (4) 1. Sz. Kinos foházkodás: Iai! (a) *el ment Izraelből*
 4: 21. *csőfőség!* Mert ha *Teseus*, a *Tsebasi* Hartzon el-
 Vitézinek holt testeket, maga meg mologatta; a vá-
 Igaz Magyarok! miért nem kellene ti neké-
 (b) Rom. alztogatnorok, e (b) *Minden diadalmasoknál* *nagk* nem csinálte *Isten Házát?* *Vaj építet*, s-bizony-
 3. 37. *Győzőnek Testét?* Mit mondek? Bizony nem *igen* szépet. (a) *Valaki el-vonándgya magát, nem*
 Plus quā *betet*, hanem *Győzőt*. Mert, mikor, (c) *meg-advelli azt az Isten Telke*. Hár kinek kézfizet, Em-
 Victor. *rittatot, nem ejet kétségben, s-mikor meg-alázteri* (b) *kéz-nélkül építettet Házát?* Annak, kinek
 (c) 2. Cor. *el nem veszet*. Oly (d) *utolsó Ellenség* Hamég (c) *vére is drága az ű semei előtt*. Azok vad-
 4. 2. 9. *ment által, melynek, Szive gyökeret szakaztak* (d) *a Bárdny Sséki előtt fejérből öitősve, s-a*
 (d) 11. Cor. *ki piros vére omlásával, ki többé talpra sem állok tartanak kezekben pálma fa ágakat, kik sok nyo-*
 15. 26. *Oh mely igen dul-full magában a Pogány; h*
Onuságokból, s-keserves vérekből költöztenek
vagy Méltóságos Teste kezekben nem akad
yagy, még másfzör, s-harmadfzör-is raira bezeket a Kardra mérték vetni. Effélék; mihezt,
nagy

zút nem álhat! De halladé Vér-szopo Fené Nem-
 ertség: (e) *El-végestetet minden!* Bátran ezt ki-
 ltya azért, az egész Magyar Keresztyénség; hogy
 em az *Ottomanniták*, hanem a mi Kegyelmes V-
 ank volt ez Hadban nyertes. Mert Lelke, örök-
 él Istennél, s-nem-is bánthattyátok már azt,
 mert erős kéznél vagyon. A' ti részetekről, inkább
 yótörhet Halála, hogy sem Elere. Mert meg-fog-
 tok még érezni, a Keresztyének ki ontot vére-
 tek szagát.

Töröld meg hát Szemeidet, ó Talpig Gyászban
 borúlt, s-Szive sebhettett Kegyelmes Fejede-
 om Afzonyunk! Ved bé a Vigasztalást, s-ne csüg-
 edgy el, Drága Reménség alar nő, s-nevelke-
 (c) 1. Sz. Tekintetes RAKOCI FERENTZ Vrunk!
 Vitézinek holt testeket, maga meg mologatta; a vá-
 Igaz Magyarok! miért nem kellene ti neké-
 (b) Rom. alztogatnorok, e (b) *Minden diadalmasoknál* *nagk* nem csinálte *Isten Házát?* *Vaj építet*, s-bizony-
 3. 37. *Győzőnek Testét?* Mit mondek? Bizony nem *igen* szépet. (a) *Valaki el-vonándgya magát, nem*
 Plus quā *betet*, hanem *Győzőt*. Mert, mikor, (c) *meg-advelli azt az Isten Telke*. Hár kinek kézfizet, Em-
 Victor. *rittatot, nem ejet kétségben, s-mikor meg-alázteri* (b) *kéz-nélkül építettet Házát?* Annak, kinek
 (c) 2. Cor. *el nem veszet*. Oly (d) *utolsó Ellenség* Hamég (c) *vére is drága az ű semei előtt*. Azok vad-
 4. 2. 9. *ment által, melynek, Szive gyökeret szakaztak* (d) *a Bárdny Sséki előtt fejérből öitősve, s-a*
 (d) 11. Cor. *ki piros vére omlásával, ki többé talpra sem állok tartanak kezekben pálma fa ágakat, kik sok nyo-*
 15. 26. *Oh mely igen dul-full magában a Pogány; h*
Onuságokból, s-keserves vérekből költöztenek
vagy Méltóságos Teste kezekben nem akad
yagy, még másfzör, s-harmadfzör-is raira bezeket a Kardra mérték vetni. Effélék; mihezt,
nagy

(c) Jan.
 19. 10.

(d) Sido
 10. 38.
 (b) 2. Cor
 5. 11.
 (c) Solo
 72. 14.
 (d) Tiské
 7. 9. 14.

nagy lehegvé-pihegvé, vér által bocsátják ki C
 stusnak tartot Lelkeket, ha nehezen esik is az
 (e) Törv. 34. 1. 4. tal hághando (e) Hegy, de menten meg-látt
 szép Mennyei Canabán földét. Oh ki nagy
 me vagyon már é mi Edes Napunknak is az Eg
 (f) Luk. 1. 44. Mikor a Fényes Nap fel-tamad, örülünk; mag
 csak padimentum-Kövecskéje a Menyország
 (g) Malae 4. 2. s-csak olyan, mint Keresztelő (f) Júnos
 Annja mesében, a Menyországhoz képest. H
 (h) Ter. 37. 35. ma lok Ezer Napoknál Világolsab (g) Igas
 Napja előtt, ki ne örvendezne? Nem kel hat
 (i) Peld. 17. 22. táb a Szemek vizeinek folyini! Bár a (h) Vig
 last venni nem akaró Jakobot itt ne kövessük. M
 (k) Tisk. 7. 9. ártalmas a felleltéb való szomorúság, s (i) ve
 (l) Amo 3. 6. szírást. Láttatnánk-is, felettéb való Szívünk
 (m) Esa. 45. 7. ssával, Boldogságát irigyleni annak, a ki ma
 (n) Mat. 10. 29. Fejér ruhában vagyon. Nyugodgyék meg a N
 (o) Ciel. 4. 27. 28. ságtok keferedet Szíve ezen: (l) Nincsen oly v
 (p) Tho. disp. cons. Genies. 1. 3. c. 90. delem a Városban, mellyet az Vr nem szer
 (q) L. Kir. 22. 34. Mind (m) békeséget ű szerez, s-ávelzedelem
 (r) H. 13. az ű akarattából esik a földre. Christusunk V
 (s) H. 13. (o) Isten végezéséből omlék ki. Vgy hogy
 Csak az Isten gondviselése alá vettetik az Em
 (t) H. 13. rattyá. Vallyon s-az Hadsban valaki, (q) Szer
 (u) H. 13. re lövi-e el nyilat? abban-is Isten keze forog! fer
 (v) H. 13. kor (r) a Fejze nyeléből ki esik, s-valakit meg
 lám csak a szerencsétlenségre kel vetni? N

hanem, Isten vetette azt Ember keze alá. Lehetne
 ugyan itt talám, ez ellen valóig szóllas: Ha es
 Aldot Fejedelemnek ily véletlen el-esését az Isten a
 karta; nem vétkeket s-ért a Pogány. De, ezt kel it
 meg-gondolni, mit egyszer, így monda ki egy
 Nagy Szent Attya: (s) A' Chrístus el-adásában, i
 gas az Isten, vétke az Ember; mert nem Egy véget
 töttek vala fel az Egy cselekedetben. A' Pogánynak-
 s, az (t) Isten Páltzája volt Kézében; de ű, nem ug
 gondolkodot az ű szívében; hanem hogy az ű akarattya
 serént vessessen. Külömbözők hat a Végek! Ha
 (u) Isten akarattya forog azért, efféle reméltelen
 Halálban-is; mondgya a több Hivekkel Nagyság-
 ok is: (u) Legyen meg a te akaratod! (x) Űr ű, cse-
 kedgyék úgy, a mint néki jobbnak letűk! Ez igen
 Nagy Probatál, jot hozhat még a Kegyelmes Isten
 (y) Isten igazgattya, valami jó-
 (z) Mat. 19. 17. delem az ű leg-fűb-10;
 (a) Rom. 8. 28. Azért, (a) az Isten szeretőknek mindenekét javokra
 (b) 2. Cor 4. 6. az ű hozhat ki
 (c) Ter. 50. 20. Vásetétségéből is Világosságot. A' (c) Jofeph el-fikkafz-
 (d) 2. Cor 4. 6. sok népeknek meg tartatását. ű adhat, (d) az
 (e) Ter. 50. 20. Atok helyettis A lást. Vajki jo Orvos a Felséges
 (f) 2. S. 16. 11. 12. Isten! A' méreggel-is tud ű mérger űzni! A' ke-
 (g) 1. Cor 10. 14. re lövi-e el nyilat? abban-is Isten keze forog! fer
 (h) 2. Cor 12. 9. kor (r) a Fejze nyeléből ki esik, s-valakit meg
 (i) 2. Cor 12. 9. lám csak a szerencsétlenségre kel vetni? N
 (j) 2. Cor 12. 9. házkodhassék Teremtő Szent Istenéhez: (s) Fomra
 (g) Soli 119. 71.

vagyon Uram nékem hogy meg alázta! hogy meg-
 nultam a te Parancsolatodat. Csak ez-is nagy vigá-
 talására lehet Nagyságtoknak; hogy Hartzon S-
 besedvén meg è Nagyságtok Szeme-világa, s-n-
 künk Fényes Napunk; nem maradt Teite oda-
 Szegény Hazának meg-gyászolhatatlan Buvár-
 hanem Nagyságtok rőtte a (b) meg-sebesült Jofsi-
 Kóporsóban. (c) Jofsi fogta be Jakób szemeit; s-a-
 nekünk-is fülünk-hallására, s-Köny-csordul-
 sunkra siratá s-kesergé Nagyságtok! Gyakorra bú-
 tetése az Istennek; kinék, Szerelmese Hideg T-
 remeit sem engedilátni, s-igy siratni: (h) Ja) és
 Uram! s-édes Attyámfia! Mi bizony nagy-ka-
 vallánk CASSAN egész Ecclesiául! mert tudom,
 (i) az Hladak miat (mellyek è Davidot környül vév-
 lehet vala; az ú Vrának Istenének Házát már itte-
 végezi vala, Vajha-is támaztana a Nagy Isten m-
 è Vitéz Fejedelmi Ag-búl ollyat, ki a mindenk-
 Emlekezetben lévő Törököknek örök Dicsiretíres
 Szent Munkát el-végezné! Valóban Nagyságra-
 kat nézi Isten után az El-tökéltet szándéknak vés-
 ben vivése!

MAr Tegedet; ó keserves Háboruidban Na-
 Istemi Bisodalommal meg-ékesítetett MAGYAR-
 edgyik Szövetnek! Tegedet; sokféle Ellens-
 nek, lövésre, vágásra, s-el-vesztésret ki-ött T-
 TARGYAT! Tegedet; Tefted Szakadásával, s-Piros

Véred omlásával a Pogányi el-vifelhetetlen nagy
 Ighát, Országodtúl s-Nemzetedtúl el-harítani
 Igyekező Nagy PAIST! Tegedet; mostani Kegyel-
 mes Királyunknak, a Felséges LEOPOLDVS
 IGNATIVSNAK &c. Tettetés nélkül való Igaz
 HIVET! Tegedet; a Magyarok még meg-maradt
 Világoskodó Szövetnekinek: Tekintetess-Mélto-
 ságos Országunk PALATINVS-sának, Fényes, s-Di-
 csiretes Fejedelmünknek, GROFF VESSELINI
 FERENTZ Vrunknak &c. Ismét: Tekintetess-
 Méltóságos, GROFF HOMONNAI GYÖRGY,
 CASSAI GENERALIS Vrunknak &c. Igaz Magyar
 AKAROLAT, s-Frigyes-ATTYAFIAT! Tegedet;
 Magyarok Veszedelemét szánó, s-azon könyv-
 Lábbó Nagy-Vri Rendekeknek, s-Fejeknek,
 Valóságos Szives IONATHAN-nyát! Tegedet; (n)
 Szemed édes GYÖNYÖRŰSEGENEK; a Tekintetes
 Méltóságos BATHORI SOPHIA, Fű nélkül ma-
 ERIEDEM AZONY-nak, Igaz HITES-VRAT
 ELETE SEGEDET! Tegedet; a Fejedelmi Kéz-
 alatt, Sok szép Attyai Intésekkel nevelt, RAKOCI-
 FEIEDELMi Igaz Agh! Tekintetes, s-Méltosá-
 gos RAKOCI FERENTZ, Erdély Országátul,
 csak nem régen Agnoscsált FEIEDELEMnek Szerel-
 mes Törökök-ET! TVTOR AT! s-ÉDES ATTAT!
 Tegedet; a Tekintetes, s-Méltóságos GROFF RA-
 H2 KOC-

(h) 2. Krö
 34. 28.
 (i) Ter.
 46. 4.

(k) Ter.
 21. 18.

(l) 1. Kir.
 5. 3.

(m) Ezer
 24. 16.

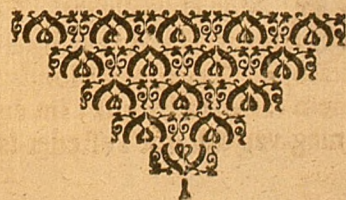
KOCI LASZLO &c. Saját Edes ATTYADRIANNA
(kit-is è Szomoru Parentálásban; ó mely nagy ke-
teregve, könyv csordulva, s-á kemény sziveket-
csak nem vízekké változott oszlással néztünk!) Va-
loban nagy Igátsággal szives, nem-is csalárdkod-
Indulattal *Sines* TÚNDÓKLÓ NEMZETSEGH
CSILLAGAT!

Deus
Anchora
jaetum
secundum
Nam
Frenum
quale
Regnum
tale.

Tegedet, Tégedet; Oh Nagy darab Magyarság
Had-viseelésében; ha szerencsétlenül-is, min-
az által Igen Probált, Eszes, s-Tanácsos *Zredé*
VRÁK-nak (kik közzül legh-Első NAGYSÁGOK
fok Ellenkező ízelekben Kormányos; s-ugyan-
zokban, Nagy Könyöröghető; Isten Fia vére-
Fenyekedő; á Magyar Nemzetséget, már cs-
Kalauz modra látogató, s-el hajtó *Tatárság* köz-
is, Lelke javára, s-é Nemzetség meg-maradásá-
Izzadot, s-meg-koholtatot MELTOSÁGOS E-
délyi Fejedelem, KEMENY IANOS Vram! k-
nek amaz ERŐS, erősicse meg Székit Igátsággal
s-tegyen *Csillagot* annak Fejére, ki nem régen t-
mada fele ez Hazában, ujjab Hainal-*csillagot*!) M-
gyari-ÖRÖMET! Már el-utollyára, TEGEDET
Oh Io Vitézek Szeretőjét! Az Hadi félelmes Sz-
veknek Biztatóját; Tegedet (Mondom) itt t-
váb immár nem tartoztathatunk; Im annak Com-
mendályuk meg-vagdaltatot Testedet-is, á ki, m-

á meg-holt (n) *Abrahámnak* is Vra. Vagyon en-
nek arra (o) *Flatalma*; hogy á Fel-tamadásnak hasz-
nálható Sebeiből, ujjobban vére érdemet ki-bo-
csáthattya; s-á ki verben fagyva mult ki, an-
nak mind örök-Eletet adhatt, s-bizony megh-is
adgya. De migh á leszen; ilyen *Titulus* vagyon
Kegyelmes Vram ízámodra készen: VITT Ez!
Igazan: VIVOT Ez! s-Igazán: NAGY VITEZ VA-
la Ez! Ha kik ezeket meg-guggolnak: TELLYEK
KEDVEK BENNE; HOGY MEGH HOLT MAR A?
II-dik RAKOCI GYÖRGY! Adhat Isten Vitéz
Magyart; de mikor? s-ily méltoságot, mind Esz-
szel, s mind Ertékkel, hol találhatz fel? Ne ter-
held lelkedet ha Igaz Keresztyén Ember vagy en-
nek kárhoztatásával! (p) *Istené az Irtélet, s-mind á*
Boszsú-állás. (q) *Kicsoda vagy Te, ki másnak Szol-*
gáját kárhoztatod? Istennek áll, s-Istennek
esik-is el! (r) *Ki Magának lattatik állani,*
meg-lásja, el ne esék!

FEN A' NAP NEKEDIS!
A M E N.

(n) Math.
22. 32.
(o) 1. 29.

Mortuo
Leoni
non, In-
sultan-
dum,
nam,
Super-
stes Leo
Vindi-
cabit.
(p) Rom.
12. 19.
(q) Rom.
14. 4.
(r) 1. Cor.
10. 12.

UTOLSO TISZTESSEG,

melly adatott
Amaz minden Virtusoknak kiváltképent pe-
dig a' Kegyesség, Emberség, Mér-
téketesség és Békeféleség-tűrés

TÜKÖRÉNEK

Malom-vízi

K E N D E F I J A N O S
Uramnak, &c.

*Mellyet idvefséges Prédikációk-
ban és tudós Oratókban foglalván, a Nemes*

Erdély Orfága akkor egybe-gyűlt fine előtt, 1694.

*Eztendőben, Böjt-más Havának 23-dik
napján, közönséges helyen befél-
lettenek*

*Az Istennek a'ra rendesen hivattatott Szolgái,
Kolosvárat.*

Böldögök az bőltek, kik az Urban bálnak-meg.

K O L O S V Á R A T T.
Nyomtattatott M. TÓTFALUSI KIS MIKLÓS által,
1697. Eztendőben.